

KLaNSROPET

Nr. 75

September 2007

VIFs nye
STADION
s. 4-7

Tema: Sang

Nr. 75 – September 2007
Klansropet er Klanens medlemsblad. Bidrag sendes til ropet@klanen.no.
Opplag: 11.000

Redaksjonen avsluttet 17. august.

Redaktør: Kjell Henning Thon

Øvrig redaksjon: Magnus Bernhardsen, Thomas Brekke Sæteren, Ida Dørum, Tale Døvle Jonassen, Christian Kjellsen, marit nyborg, Frode Sandberg, Kevin Skjøthaug, Mari Theodorsen, Kasper Wikestad

Alle signerte artikler i Klansropet står for artikkelforfatterens regning.

Layout: Tale Døvle Jonassen, Mona Persdatter Bekkevad, Karianne Bjørnes, Silje Løkken Rodvik

Forsidefoto: Kasper Wikestad

Tegninger: Willia Arno

Annonseansvarlig: Karl Robert Hasvold (kalle@klanen.no, mobil 9703 4007)

Adresse:
Klansropet/Klanen Vålerengasjappa
Postboks 6947 Pilestredet 8
St. Olavs Plass 0180 Oslo
0130 Oslo Telefon: 2331 0170

ARBEIDSLAGENE I KLANEN:

Økonomi og medlemskap

Steinar Jensen, Haakon Kjellsen og Cathrine Bue-Knutsen, e-post: økonomi@klanen.no og medlem@klanen.no

Sang

Svein E.R. Vålerenga Bakke og Magnus Bernhardsen, e-post: sang@klanen.no

Tifo

Per Amundsen og Steinar Jensen, e-post: tifo@klanen.no

Klubbkontakt og sikkerhet

Espen Knutsen og Jan Bjørklund, e-post: espen@klanen.no og kot@klanen.no

Turer

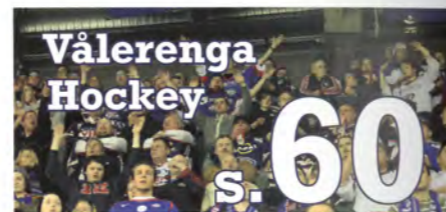
Kjetil Gustafson, e-post: tur@klanen.no

Klansropet, webben, media og publikasjoner

Ida Dørum og Kjell Henning Thon, e-post: webservice@klanen.no og ropet@klanen.no

Innhold:

Medlemskap i Klanen koster 150,-
Medlemskap for barn under 16 år
koster 50,- (uten Klansropet)

Kontonummer 6005 05 05319 medlem@klanen.no

Sammen i medgang, sammen i motgang

Disse to bildene illustrerer på en utmerket måte Vålerenga-sesongen 2007. Den inderlige optimismen før serien hadde startet på alvor, og en tankefull Petter Myhre som har trukket seg etter at sesongen slett ikke har gått etter forventningene.

Spennet mellom en supporters forhåpninger og virkeligheten viser seg gang på gang å være stort. Og som Vålerenga-supporter viser livet seg å være en sammensatt affære. Det gjelder gleden og intensiteten i en seier mot Lillestrøm, Rosenborg eller Brann, eller fortvilelsen og den minst like store intensiteten etter et pinlig nedrelag mot Nybergsund eller Aalesund.

Er man der kan man bidra, oppildne spillerne og få frustrasjonen ut. Ser man kampen på tv river man seg i håret og rister på hodet. Men VGs live-tjeneste er den grusomste av alle måter å følge en fotballkamp på. Du har ingen følelse av spillet. Du vet at du er dårlig oppdatert. Og du kan ikke gjøre noe for å påvirke resultatet.

I skrivende stund har jeg som mange andre Vålerenga-supportere nettopp slitt ut F5-tasten på datamaskina etter å ha fulgt den første av de to kampene mot Ekranas der vinneren får delta i UEFA-cupen.

Dette nummeret av Klansropet handler mye om sang, litt om Vålerengas nye stadion og inne-

Neste nummer:

Vi vil ikke fortelle hva temaet for neste nummer er, men Klansropet nummer 76 vil være spekket med gode og lesverdige historier om Vålerenga og det omkringliggende.

Kan du en god Vålerenga-skrøne? Eller vet du noe som de fleste ikke vet om VIF? Har du lyst til å bidra med tekst eller tegning, et foto eller annet? Send bidrag på e-post til ropet@klanen.no

Foto: Hill, stiftet1913.no

holder også mye annet. Vi håper dere har like stor glede av å lese det som vi har hatt med å lage det!

Kjell Henning Thon

PS! Mange har allerede hørt rykter om at det skulle komme en CD med dette nummeret av Klansropet. Det rakk vi dessverre ikke, og CD-en kommer derfor med Klansropet nummer 77, til seriestart 2008. Før det kommer vi med årets siste utgave cirka første desember.

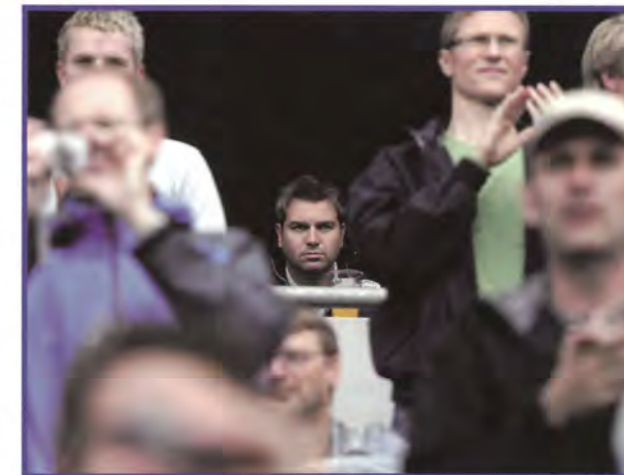

Foto: Kasper Wikestad

Mens vi i dette nummeret i tillegg til fotball følger opp både ski og ishockey litt ekstra, vil vi neste gang også fokusere på innebandy, håndball og amerikansk fotball.

Deadline neste nummer:

Mandag 5. november – dagen etter at fotballserien er ferdig.

Siste kapittel i historien om Vålerenga stadion?

Av:
Klansstyret

For enkelhets skyld velger vi å starte foreløpig siste kapittel av denne historien høsten 2004. Kjetil Siem må definitivt få æren for å starte det hele, ved samtaler han hadde med John Fredriksen i London og Entrasjef Erik Løfsnes.

Vinteren 2005 lanserte de ideen om stadion på Sørengautstikeren i Bjørvika. Sørenga-forslaget hadde utvilsomt vært et fantastisk prosjekt for hele byen, med beliggenhet på landets desidert dyreste, flotteste og mest sentrale tomt. Ulempen ville vært kostnaden og eierskapet. Med sannsynlig tomtepris på en milliard og byggekostnad på en del hundre millioner ville leiekostnadene for å spille på stadion blitt formidable. Mye tyder på at klubben ville endt opp som den samme leilending på Sørenga-alternativet, lik den vi er på Ullevaal Stadion i dag. Vi ble aldri forelagt verken forslag på klubbens råderett, eller overslag på leiekostnader for å leie stadion på Sørenga.

Klanens styre anbefalte derfor klubben høsten 2005 å utrede hvilke alternativer man sa nei takk til før man gikk for fullt inn for Sørenga. Kanskje fantes det alternativer hvor klubben kunne få full råderett over eget stadion, og dermed potensiell økonomisk gevinst fra et slikt prosjekt? Klanen etablerte da en prosjektgruppe som utarbeidet rundt ti alternative plasseringer rundt om i byen.

Det kan hevdes at dette var dødsstøtet for Sørenga-alternativet. Ettersom Sørenga, av grunner det kan skrives en bok om, var såpass uspiselig sett fra byens politikere, omfavnet politikerne vårt arbeid med å se etter alternative plasseringer. Desember 2005 sa et enstemmig bystyre at byens folkevalgte var tilhengere av å bidra til å etablere ny arena til Vålerenga, på et egnet sted.

Den politiske velviljen var et stort skritt mot nytt Vålerenga stadion. Vedtaket på byråden å utrede ulike lokaliseringalternativer som kunne være akseptable både sportslig, økonomisk og byutviklingsmessig. Byråden for byutvikling, Grete Horntvedt, ba Plan- og Bygningsetaten utarbeide en lokaliseringstudie for nytt stadion for Vålerenga, mye basert på arbeidet

fra Klanens gruppe. Selv om vi forstod at Sørenga-alternativet nå var dødt, valgte vi likevel å dra det med oss videre i alle sammenhenger. Dette hovedsakelig av strategiske grunner, for å få maksimal velvilje for vårt egentlige mål: Vallefeltet. Det var først i oktober 2006 Valle ble erklært som vårt eneste alternativ. Omtrent samtidig måtte byråd Horntvedt gå av, som følge av skandalen i Undervisningsbygg.

Denne avgangen kostet trolig prosjektet måneders forsinkelser. I desember 2006 på bystyret på nytt byråden arbeidet, denne gang en grundig utarbeiding av Valleforslaget. Byråden på Eiendoms- og byfornyelsestaten (Eby), å gjennomføre dette. Årsmøtet i Klanen ga i slutten av februar 2007 tilsagn om å bidra med opptil én million til prosjektering av stadion, under forutsetning om at det er medlemsklubben Vålerenga fotball som står som eiere av stadion.

Dette ble forøvrig vedtatt ved en skriftlig avtale mellom klubben og VIF AS i juni 2007. I løpet av det siste året har den politiske prosessen gått sakte men sikkert i retning av en tverrpolitisk enighet om at alle er positive til å gi oss tillatelse til å bygge stadion på Valle. Med ett unntak har alle de større partiene vært positive til vederlagsfritt å gi oss tomte hvor stadion skal ligge.

Det videre spørsmålet blir da hvilke partier som også er positive til å gi oss arealer som gir muligheten til å finansiere stadion, ved å få bygge næringsbygg og boliger i tilknytning til stadion. Hvor mange kvadratmeter næringsarealer og boliger som er nødvendig er foreløpig vanskelig å anslå, annet enn at det må være tilstrekkelig for å kunne finansiere stadionutbyggingen. Flere av de store partiene er også positive til dette.

Før hjemmekampen mot Start den 2. september vil alle partiene inviteres til Vallhall. Da har de god tid i forkant fått tilsendt spørsmål vi ønsker svar på i forbindelse med stadion på Valle. Frem til da skal alle partiene få muligheten til å støtte vår sak. Vi oppfordrer alle til å komme til Vallhall i forkant av kampen mot Start 2. september. Dørene åpnes kl. 13.00 og tappekranene står klare. Paneldebatten starter kl. 15.30. På denne seansen skal vi vise vårt engasjement og vår styrke ved å møte opp mannsterke. Viser vi pressa og byens folkevalgte vår kraft og støtte blir det vanskelig for dem å ignorere våre ønsker.

Vi kommer etter denne seansen til å gå ut med hvilke partier som er negative, og hvilke som er positive til å støtte oss til å realisere stadion. Etter paneldebatten er det satt opp busser til Ullevaal Stadion.

Mandag 10. september er det kommunestyrevalg i Oslo. Vi oppfordrer alle til å stemme på ett av partiene som vil hjelpe oss

til å bygge stadion. Vurderer du å sitte hjemme på valgdagen oppfordrer vi deg til å gi din stemme på partier som vil bidra til å gi oss stadion på Valle. Nå har vi ventet i 94 år. Aldri har vi vært nærmere. Ditt bidrag valgdagen kan være forskjellen som avgjør om vi nå får vårt nye hjem på Valle.

Et hjem for oss, et hjem for deg...

Mandag 10. september er det lokalvalg. Vår utfordring til Oslo-politikerne:

- Hva mener dere om Vålerenga Stadion?

Om knappe tre uker er det valg. Da skal vi velge de politikerne som blant annet skal avgjøre om Valle skal bestå som ødeland, eller bli en aktiv bydel og en møteplass for folk. Før vi tar stilling til hvem vi skal stemme på, bør de avklare sine synspunkter på dette.

Rundt årsskiftet på bystyret i Oslo kommune byutviklingsbyråden å gjennomføre en grundig mulighetsstudie for utbygging av et fotballstadion på Vallefeltet. Byråden på Eiendoms- og byformynelsesetaten (Eby) å gjennomføre dette. Etter det politiske vedtaket, har etaten arbeidet i et imponerende tempo. Vi kan ikke annet enn å ta av oss hatten for den kompetanse og velvilje Eby har vist i dette arbeidet. Alle de største politiske partiene har sagt seg positive til at Vålerenga skal få bygge egen fotballstadion, og med unntak av Høyre har partiene til nå gitt sin tilslutning til å gi oss vederlagsfri tomt hvor dette stadion kan bygges. Vi er selvsagt takknemlige for den tverrpolitiske velvilje vi så langt har registrert hos byens folkevalgte. Når tomtespørsmålet er avklart, er det bare én forutsetning til som må på plass for at den nye fotballstadion for Oslo Øst skal stå klar uten økonomisk bidrag fra kommunen. Nemlig at vi får på plass rammer som gjør selvfinansiering mulig.

Byer og småsteder som Molde, Ålesund, Bergen, Stavanger, Kristiansand, Skien, Hamar, Fredrikstad, Drammen og Bærum har alle stadione de kan være stolte av, og hvor lokalsamfunnet

har bidratt sterkt. I tillegg til gratis tomt har så å si alle tippeligaklubbene på disse stedene fått flere titalls millioner kroner å bygge for, uten at klubbene har forpliktet seg nevneverdig til gjenytelser overfor lokalsamfunnet hvor stadionet bygges. Til alt overmål er det på flere av stedene kommersielle aksjeselskap i tilknytning til fotballklubbene som står som eiere av stadionene, og som dermed har mottatt denne offentlige støtten. I motsetning til disse, er det eneste Vålerenga krever utover tomte, at man får til en utbygging som kan finansiere stadion. Vålerenga er i en situasjon hvor det er fotballklubben, det vil si idrettslaget styrt av medlemmene, som skal eie sitt eget stadion og dermed også stå for finansieringen av prosjektet. For å realisere bygging av et eget fotballstadion er Vålerenga fotball derfor avhengig av å få en omregulering av arealer rundt det planlagte stadionet.

Denne omreguleringen må gi klubben mulighet til å kunne utvikle tilstrekkelige arealer med bolig- og næringseiendom, som i neste omgang vil finansiere byggingen av stadionet. Vålerenga må ved prosjektets slutt sitte igjen med et gjeldfritt stadion. Hvis ikke må prosjektet skrinlegges. Det eneste vi krever er altså et enkelt JA på spørsmålet om gratis tomt, og et enkelt JA på spørsmålet om regulering.

Hva får så byens politikere igjen for å svare JA på de to enkle spørsmålene: For det første skal ikke Vålerenga få noe som helst vederlagsfritt. Gjennom å tilby eksempelvis barnehager, skoler, idrettslag og frivillige organisasjoner fri tilgang til anlegget skal klubben betale tilbake hver eneste krone man har fått. Områdets mar-

kedsverdi skal på denne måten betales tilbake til byen. Oslo vil også sitte igjen med en ny bydel, en bydel utviklet av folk som bor og har sitt virke i nærmiljøet, som vil bli den møteplassen inngangen til Groruddalen sårt savner. I dag finnes det ingen naturlige møteplasser for bydelene rundt Vallefeltet: Teisen, Valle, Helsefyr, Ensjø, Kampen, Vålerenga, Galgeberg og Etterstad formelig skriker etter et slikt møtested – en levende bydel – en møteplass.

Kjære lokalpolitikere i Oslo! – Vis at dere bryr dere om Vålerenga. – Vis at dere bryr dere om Oslo Øst. – Vis at dere bryr dere om Oslo. Så skal vi vise at vi bryr oss om noen av dere 10. september!

Klansstyret

Mange bekker små...

Av: Klansstyret
Foto: Marcin Jochimczyk

Uten egen stadion overlever ikke Vålerenga som toppklubb i mange år til. Så brutalt enkelt kan det sies, og så brutalt enkelt er det faktisk. Uten inntektene fra egen stadion vil vi ikke klare å holde følge med de andre topplagene.

For å få politikerne i byen til å gi bort en tomt på Valle hvor klubben kan bygge et stadion, er det et krav at det er klubben, altså medlemsorganisasjonen Vålerenga fotball som eier den. Videre er det ønskelig, sett med våre øyne, at det er klubben selv som står som eier, og ikke et aksjeselskap. Ikke misforstå, aksjonærene i Vålerenga fotball AS har store, bankende Vålerenga-hjertes, og vi vet de ønsker klubbens beste. Men det er litt for mange usikkerhetsmomenter knytta til et aksjeselskap. I tillegg mener vi det er viktig at klubben selv eier stadion.

Det er mange usikkerhetsmomenter knytta til den politiske prosessen for å få mulighet til å bygge stadion. Dette er beskrevet andre steder i denne blekka. Men forutsatt at den videre prosessen går så bra som det ser ut til nå, gjenstår et vesentlig hinder: Hvordan kan idrettsklubben Vålerenga fotball bygge et stadion til flere hundre millioner når de ikke har mer enn noen få millioner på bankboka?

Klansstyrets svar på det er ganske enkelt: Nettopp på grunn av Klanen. Tidligere har Klanens medlemmer redda klubben unna flere kriser. Den siste redningsaksjonen var i 2003 hvor vi samla inn to millioner på to uker, og sånn sett redda klubbblisens. Investeringen vi gjorde med disse pengene har i ettertid bidratt til i underkant av fem millioner til klubbkassa.

Forskjellen nå er at det slett ikke er snakk om en krise. Å bygge stadion kan heller sies å være garantien for at Vålerenga fotball kan leve i nye hundre år, og det er det ikke mye kriseaktig over. Vi tror Klanen kan sørge for at klubben står som eneieer ved å sørge for den startkapitalen som skal til for byggetrinn én.

Hvordan kan Klanen gå inn i et spleiselag for finansiering av et stadion til en halv milliard kroner, når rikeste mann i spleiselaget er god for et rekkehus på Oppsal og en fire år gammel Mazda? Det ser nå ut til at kapitalbehovet for første byggetrinn vil utgjøre anslagsvis 40 millioner kroner. Kjenn på det: 40 000 000,-. Det er en betydelig sum. Men det er her Klanen kan vise hvorfor vi er enestående i dette landet. Blant annet ved å være over 12 000 medlemmer.

Vi ber dere nemlig foreta et lite regnestykke: Om 2000 av våre medlemmer setter av 1000 kroner hver i 20 måneder, hvor mye penger blir det? $2000 \times 1000 \times 20 = 40\,000\,000$. Og vi er ganske sikre på at 2000 av våre medlemmer har råd til den investeringen for Vålerenga. Det er nesten så vi vil hevde at det å skaffe dette beløpet er den minste utfordringen. Vi synes nemlig den største utfordringen er hva hver enkelt skal få igjen for disse 20 000,-. Vi ønsker nemlig ikke en egen VIP-tribune bestående av VIP-supportere, slik andre klubber har gjennomført.

Det er verken Vålerenga eller Klanen verdig å legge til rette for at noen supportere skal virke «bedre» enn andre. Dessuten er vi akkurat like langt dersom disse penga er forhåndsbetaling for sesongkort i ti år. Da har klubben kun fått et forskudd, og vil miste disse inntektene over de neste ti åra. Det kan heller ikke være sånn at man MÅ skyte inn dette beløpet for å få kjøpt sesongkort, da det er nok av dem som ikke har råd til å avse 1000 kroner måneden i 20 måneder. Vi mener du må få noe konkret for 20 000,-. Det kan hende det er tilstrekkelig motivasjon at du sikrer deg en rett til å få kjøpe sesongkort de påfølgende ti åra, dersom det skulle bli utsolgt?

Dette blir uansett ikke en realitet før tidligst over jul, og er kun ment å være en idé som du kan kjenne litt på. Har du forslag til hvordan dette kan gjøres innafor akseptable rammer håper vi du sier ifra. Innspill og ideer vedrørende temaet kan sendes elektronisk til stadion@klanen.no.

Temaet vil bli fulgt opp i Ropet som kommer til jul.

Skjerfing

Tekst:
Frode Sandberg

Responen på skjerfingkonkurransen vi hadde i Klansropet nr. 74 har vært overveldende. Vi har mottatt mange bidrag som inneholder både humor og stilsikker forståelse for skjerfing, så det har vært en sann fornøyelse å gå gjennom bildene.

Dessverre var det ikke plass til alle bildene i dette Klansropet, men på de neste sidene ser dere et knippe skjerfing utført i både inn- og utland. Faktisk har vi mottatt bilder fra hele fire verdensdeler.

Vi ønsker å publisere bilder fra dere også i fremtidige utgaver av Klansropet, så fortsett å sende inn gode skjerfing. Kanskje blir det ditt bilde som pryder Klansropet neste gang?

God skjerfing!

Bjørneselgeren i Tallinn Foto: Finn Dahlin

Damestatue på St. Hanshaugen Foto: Finn Dahlin

Avismannen ved VG Foto: Daniel Kristiansen

Fly Foto: Gisle Olsen

MS Polarlys på vei til Tromsø Foto: Frank Beaker

Edinburgh, Skottland Foto: Kjell Henning Thon

Konkurransen!

På grunn av alle de flotte bidragene som har kommet i denne konkurransen, vil vi gjerne etablere skjerfing som en tradisjon i Klansropet. Og vi mottar gladelig flere bilder av ting, tang og mennesker som er skjerfet.

Få bildet på trykk!

Send bidrag til ropet@klanen.no. Har du muligheten ønsker vi størst mulig oppløsning på bildet.

En Maradona-lookalike i La Boca, Buenos Aires
Foto: Pål Anders Faugstadmo

Molly Malone, Dublin
Foto: Marit Vraalsen

Troll i Tyssedal, Hardanger
Foto: Marit Vraalsen

Bildet er tatt på Metro'n (T-banen) på Manhattan og dama på bildet lot seg villig overtale til å strekke Engaskjerfet mot skyene (eller overflaten), når jeg på godt Oslo-øst-ens-gelske forklarte henne hva og hvorfor
Foto: Ove Strand

Den kinesiske mur
Foto: Reidun Thorn Akre

Lokal kinesisk krigshelt, tatt på en barneskole i Beijing
Foto: Jørn Lokøy

Hadrian's Wall har gjort sitt beste for å holde bønder ute av nord-England i to tusen år
Foto: Marit Nyborg

GODT SAGT

Av:
www.vpn.no

Sagt om VIF

Kjetil Rekdal er den fødte fotballtrener. Han diskuterte sikkert taktikk med jordmora da hun klypte navlestrengen.
- Jan Åge Fjørtoft om Kjetil Rekdal

Sagt fra VIF

Uten å rakke ned på noen, kan jeg si at vi har scoret 9 mål på 13 kamper. Og det blir det viktig for oss å gjøre noe med.
- Jan Erik Aalbu, om overgangsvinduet

En kjekkas som tror han er noe.
- «Panzer» om Magne Hoseth

Du, vi har ikke begynt å «røyke sokka våre» her på Valle, og ikke går vi på kjemikalier heller. Wæhler er Norges beste midtstopper. Kone spiller ikke eliteseriefotball engang.
- Jan Erik Aalbu til Dagsavisen

Han gjør veldig mange smarte ting, selv om han ikke er så bevegelig.
- Lars Tjørnås om Pascal Simpson

Sagt på tur

Når vi er ute på tur blir det ofte sagt mye rart. Spesielt på de lange turene hører man noen gullkorn.

Jeg kommer jo alltid til å følge Vålerenga, uansett. Men det hadde vært greit om vi vant serien og litt sånn innimellom.
- På vei hjem fra Bergen 2007

Hei, du er fin, kom hit
- Oslogutt på sjekkern i Ålesund 2007

En Vålenga-supporter gir aldri opp
- På vei hjem fra Bergen 2007

Sagt av noen helt andre

Etter å ha tapt for Rosenborg i 2006 presterte verdens sinteste mann, Henning Berg, denne kommentaren:

«Jeg beklager overfor dommeren, men når det er sagt så ser det ut som straffe. Og dommeren skal dømme ut fra det han

ser. Det var ikke straffe, men det kan ikke dommeren ha sett.»

Floskelen:

Mål preger kamper

Nei, har du hørt på maken. Mål preger aldeles ikke kamper. Målene er hele poenget med kampene. Det laget som har flest baller / pucker i nettet når dommer'n sier stopp, vinner kampen.

Pisspreik

Mens skjerfebilde-respon-
sen var overveldende,
gikk denne konkur-
ransen rett i dass. Det eneste bildet
vi har fått har et av redaksjonsmed-
lemmene selv tatt i forbindelse med
treningskampen på Raufoss i som-
mer. Foto: marit nyborg

Catering med cred!

Til fest, konfirmasjon, bryllup, events, store og små merkedager, mat på location, festivaler og konserter. Møte- & overtidsmat. Saftige lunsjer! Tradisjonell og utradisjonell mat.

Endelig bra mat på Enga!

Vårt eget gatekjøkken lager all mat fra bunnen av.

Dritgode burgere (!), hjemmelagde pølser, delikatesser, salater, egen partymeny til hjemmefesten eller vor-/nachspiel'et. Kul veggismat. Mange spennende retter og smaker.

Kaffe & te for enhver legning. Kom innom og ta med en god middag hjem!

Vi tilbyr dagens middag hele uken, til fornuftige priser.

Bestill og spis fra egen barmeny på Kampen Pub.

www.stuntsquad.no & www.royaljunk.no

Hedmarksgata 13B, 0658 Oslo. Telefon 22 08 03 00
(Inngang Numedalsgata)

Foto:
Kasper Wikestad

Tema: Sang

«Vi er Vålenga, Oslo by, St. Halvards menn.» Den runget over Ullevaal Stadion en høstkveld i 2004. Vålerenga ble jaget fram av Klanen, publikum og hele Oslo for å hente tre poeng og flest mulig mål mot Stabæk. Kampen om gullet. Og vi var 20 000 som kjempet, uten å helt klare å oppnå det.

«Da høsten var som klarest...» Selve Sangen. Hymnen. Definisjonen på norsk fotballsang. «Vålerenga Kjerke» slik vi synger den er hva alle medier trekker frem når de skal finne et norsk svar på Liverpools «You'll Never Walk Alone» eller Romas by-hymne.

Klanen, Kanari-fansen, Godsetunionen og alle de andre som flyttet en engelsk sangkultur til norske tribuner, som lot de gule tannbørstene være gule tannbørster, som skjønte at supporterkultur handlet om vokal deltakelse mer enn en passiv tilskuertilværelse.

Fotballens sanger skaper identitet. De viser hvordan det går en rett linje fra Roma gjennom Søderstadion i Stockholm til et jorde på Romerike. De viser hvem som har humoren, tekstene og historien i orden, og hvem som bare er en duracell-kanin på amfetamin.

Å jobbe med unger er også å jobbe med sang. Å jobbe med unger på Vålerenga er å jobbe med Vålerenga-sanger. Og på bussen tilbake en fin tirsdag i juni 2007, runger de ut med «Vi er alle fra

Vålenga» på 20-bussen. Det synges, skrikes og skråles.

Ungene som ikke har Vålerenga-identiteten helt inne får den med seg. De andre presser den fram. Sangen forteller at de kommer fra bydelen og idrettslaget Vålerenga. Og det er en helt annen måte å bruke sang som identitetsskaper enn hva vi gjør på tribunen.

Men mest av alt handler dette nummeret av Klansropet om tribunesangen – hva vi gjør på tribunen for å jage laget fram. Det har fungert bedre i år. Hvorfor har da laget prestert dårligere?

Kanskje svaret finnes på de kommende sidene?

Kjell Henning Thon

Vålerenga Kjerke

Av: Kjell
Henning Thon
Foto: Kasper
Wikestad

Vi har alltid sunget den. Den står som en påle i Vålerengas historie og ingen har noen sinne vært i tvil om hvordan den skulle brukes. De første skjerfene i klubben vår ble laget for å kunne bære denne sangen i minuttene for kamp.

Jo da. «Vålerenga Kjerke» står sterkt i Vålerenga, men faktum er at myten «Vålerenga Kjerke» står mye sterkere. Vi har ikke sunget den lenge, og i begynnelsen var den ikke så populær. Sommeren, eller kanskje tidlig på høsten for 7 år siden, i 2000, bestemte Klanens styre seg for å få klubben med på å ha en hymne av samme type som Liverpool «You'll Never Walk Alone» eller Romas by-sang.

Det var ikke overdreven interesse for opplegget. Et reelt alternativ til Kjerka var «Du Gåkke Aleine i Vålenga» og hadde vi ikke rykket ned i 2000 er det ikke sikkert det hadde blitt noe av i det hele tatt.

Men nedrykket svekket markedskreftenes riving i Vålerenga, og det ødela ingen inntektsplan å sette av fire minutter for avspark til noe annet enn reklamelyd. Med EngaTifo som lokomotiv ble det gjort forsøk på å spille Kjerka før kamp.

Løpesedlene fortalte at folk skulle holde opp skjerfene sine for å hilse klubben. I løpet av de femten hjemmekampene det året etablerte den seg sakte men sikkert som en tradisjon. Også de mest surmaga av de gamle pampene ble til slutt med. Og fra sesongstart 2002 var skjerfene løftet på Vestbredden og «Vålerenga Kjerke» runget fra høytaleranlegget og noen tusen stemmer som en naturlig del for alle våre sesongkortinnehavere.

I løpet av 2003 ble det gjort mye for å innføre fenomenet også på andre deler av stadion. Tifograppa produserte 10 000 pappskjerf som hadde teksten trykket på baksida. Disse ble delt på tre forskjellige kamper, og i løpet av disse kampene ble det naturlig for Cola-svingen og store deler av hovedtribunen også å synge med og presentere skjerf.

«Den evige tradisjon» har altså vart i mellom fire og seks år, litt avhengig av hvor på stadion du befinner deg. Hukommelse er selektivt, mennesket er vanedyr, og i dag står sangen ekstremt sterkt. Ikke bare hos oss. Sangen er et så viktig hatobjekt for Lyns og Lillestrøms supportere at de hevder å ha tent på kjerka, eller de påstår at de bygde den opp igjen med ett av sine skjerf i grunnmuren.

Vennligere sjeler fra Fredrikstad og Stavanger, Aftenposten og TV2 tror på myten vi tror på: At den alltid har vært der og at den er en av

byggsteinene i norsk fotballhistorie. Med solid innsats, mange timers overbevisningsarbeid, titalls innlegg på forum og i fanziner og medlemsblad, samt et hundretalls avsyngninger har Klanen altså klart å løfte sangen til å bli Den Norske Fotballhymnen.

Da det tyske fotballsupporter- og stadionmagasinet Stadionwelt besøkte Oslo i forbindelse med Vålerenga-Stabæk høsten 2004, hevdet redaktøren i ettertid at skjerfhavet og allsangen rundt hymnen vår var noe av det aller mest imponerende han hadde opplevd på denne fronten i hele Europa.

Nå hører vi sangen hvor enn vi går. Den spilles på alle bussturer og pub-besøk vi gjør i forbindelse med fotballkamper. Den spilles av en rekke forskjellige artister – fra Trond Granlund i den ene enden av kvalitetskalaen til tretten-på-dusinet artister i hotellbarer, på låveball og i danserestauranter.

«**Vålerenga Kjerke**» er skrevet av Trond Ingebretsen, spilt inn med hans gruppe Bjølsen Valsemølle i en åttitalls tangomarsjakt signert platas produsent Åge Aleksandersen, og er mest kjent i en versjon med Ragnulf og Klanen. Sangen ble skrevet som en hyllest til Tronds far, vålerengaspiller Trygve «Kremen» Ingebretsen. Sangen handler selvsagt nesten ikke om fotball

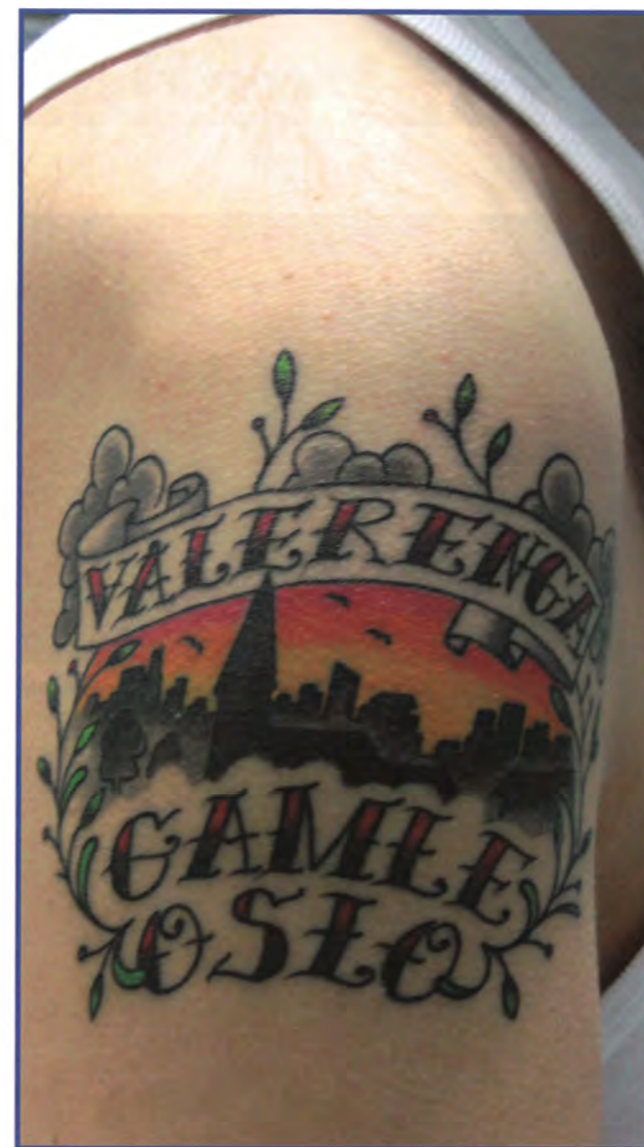
i det hele tatt. Det er sangen om Vålerenga som bydel i forbindelse med brannen i Vålerenga kirke 18. september 1979.

Sangteksten påstår at «orgelet spilte aleine» og at «kjerkeklokka ringte, da taket tilslutt forsvant». Og de som sto der i parken opplevde faktisk dette. Varmen og lufttrykket brannen skapte blåste liv i orgelet og satte klokkene i bevegelse. Da brannen var slukket, hadde orgelet tatt himmelveien, mens kirkeklokkene av jern lå smeltet og forvridd i ruinene.

Men «Vålerenga Kjerke»s gjennomslagskraft stopper ikke ved landets grenser. Sangen er årsaken til at åtte år gamle Timo fra Nederland

opprettet sin Vålerenga-hjemmeside på nett med komplett nettfanzine og rapport fra besøk i Oslo. Han likte sangen, og ble derfor fan. Og da de fikk besøk av Oslo-folk etter Mlada Bole-slav-kampen i fjor sommer, kunne supportere av tsjekkiske Bohemians synge med på sangen fordi de har sett en piratkopiert Klans-DVD med hymnen vår på. I Aftenposten-tv fortalte Dan Thomassen at Ståle Solbakken sang «Vålerenga Kjerke» for ham for å forklare hva slags supportere vi er. Så «Vålerenga Kjerke» blir en sang som finner utrolige veier over landegrensene.

Mye på grunn av sangen har Vålerenga kirkes posisjon som et møtested og et holdpunkt i den

lille trehusbydelen blitt styrket. Det er naturlig for folk å ta seg en tur oppom kjerka, rusle rundt og hilse på eselet og geita som sogneprest Gelius har skaffa seg (etter sigende fordi han ikke gidder å klippe gresset). Da kan man også se skoleunga som har fått fri- eller i hvertfall utetime for å ligge på gresset utenfor for å tegne Kjerka.

Når vi har en slik sang blir det uforståelig hvorfor den svulstige Queenhiten «We Are The Champions» ble spilt i rådhusets borggård seriemestervelden i 2005. Vi hadde jo Kjerka. Og minnene om å ha sunget den er det sterkeste minnet derfra.

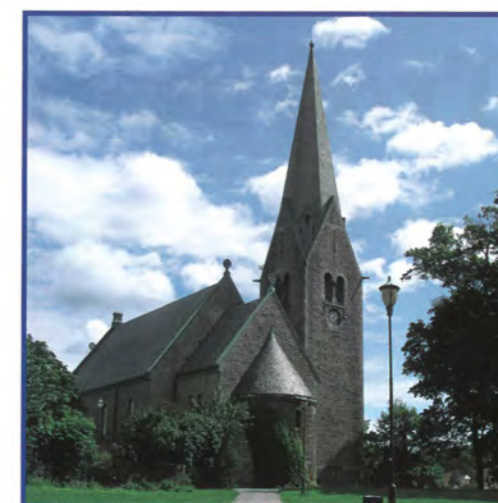

Foto: Steinar Jensen

Vålerenga Kjerke

Da høsten var som klarest – en september ettermiddag strødde skjebnen ut små gnister på Vålerenga. Bud gikk ut over byen – til kvinne og til mann om at kjerka opp i parken sto i brann.

Det var mange som tok veien – som følte de måtte dra opp til småhus og stille gater – mellom Galgeberg og Etterstad. Flammene dansa i kvelden – lyste mot åsen bak da Vålerenga kjerke – fikk himmel' n sjøl til tak.

Så mange minner – og tanker – lever i en menneskekropp knytter oss til steder der vi vokste opp. Kjærlighet til ei gate – til et hus og til en gård der vi brukte våre aller beste år.

Og mange som stod der i parken – var døpt i kjerka engang og hadde spasert over gulvet – mens bryllupsklokka klang. Flammene dansa i kvelden – lyste mot åsen bak da Vålerenga kjerke – fikk himmel' n sjøl til tak.

I parken – stod det menn – som hadde spelt fotball siden dem var små og siden blei helter for Klanen på Store Stå. Der sto unge, menn og kvinner – som hadde flytta inn i seinere år for å gi nytt liv til en del av byen vår.

Og orgelet spilte aleine – jeg sverger på at det er sant og kjerkeklokka ringte – da taket til slutt forsvant. Naken, grå og øde – som en skygge mot åsen bak sto Vålerenga kjerke – med himmel' n sjøl til tak.

Trommer er for bønder,

Hjelper det med trommer hvis synginga ikke sitter som den skal? Hører dere bønda da? Har trommer i det hele tatt noe på en fotballtribune å gjøre? Nei, nei og atter nei. Kan ei tromme overhodet brukes til noe fornuftig? Ja visst. Klansropet gir deg alternativene.

Tekst og foto:
marit nyborg

↓ Tøm tromma, la magen bli som et trommeskinn.

↑ Upraktisk dorullholder. God lyddemping.

← Blomster og bier, mer idyllisk blir det ikke.

↓ Praktisk ølholder til bruk på humpete borteturer.

badeender og bluss

↑ Fuglebad. Se opp for kanarifugler.

↓ Elegant servering gjør selv den simpleste kopp pulverkaffe til noe

↑ Stødig og sikker blussholder. Er det trygt nok nå, NFF?

← Engangsgrill. Se opp for CO₂ og bromerte flammehemmere.

Frem fra glemnelsen

Før en gjeng med breiale guttunger som etter hvert skulle bli til Klanen dukket opp på 80-tallet var det heller dårlig med tribunesang her til lands.

Det betyr ikke at det å sette sammen kramperim til barnesanger, slagere og salmer er noen ny sport. De gamle Vålenggutta stod ikke tilbake for en god fest, og til en del av disse sangene ble det laget festsanger. (Ja, sånne som du får utdelt på et rosa ark med bånd rundt i bryllupet til kusina di.)

I forbindelse med arbeidet med «Fra Sotahjørnet til Boemen» samlet Bjørn Arild Gjerdalen og Jarle Teigøy sammen en del av disse festsangene, og også en del andre klubbssanger og vålerengarelaterte sanger og dikt. Det meste av dette fikk ikke plass i boka, men gutta har vært så greie å grave fram disse tekstene til oss, og vi bringer et lite utvalg.

Tøye hva?

Et virkelig prakt eksempar av en kramperimslåt ble skrudd sammen av en ikke navngitt sjel til 40-årsjubileet i 1953. Sangen går på melodien «Tyven, tyven» og har hele tre vers. Vi nøyer oss med høydepunktet: Siste vers.

Klubben vår den står på høyden,
kjemper tappert for poeng.
Vitsen er vel å få tøyd'en
over Lyn og Skeid'ses gjeng.
Grunker skuffe inn,
mykne klubbens sinn.
Kroner lag på lag
bør øke dag for dag.

Da gråt vi, da gråt vi

Over 50 år har gått siden en ukjent VIF-helt skreiv sangen under, etter at Vålerenga rykka ned fra hovedserien etter 1951/52, og heller ikke klarte å rykke opp igjen i sesongen 1952/53. Melodien til denne er «Sugar Bush». Det ringer ingen bjeller hos undertegnede, men de som kjenner denne gamle slagere kan jo nynne litt på den, mens vi krysser fingra for at vi aldri igjen får bruk for en opprykkssang.

På kampen Årstad - VIF da gråt vi, da gråt vi, men vi kommer nu igjen i hovedserien.

Hele vinteren trener de, og håper det vil gli, for til nå har det gått flott, håper fortsatt det går godt.

Vi alle sammen går og tror nok, og tror nok at gutta seier'n får i kampene i år. VIF de kommer nok igjen opp i hovedserien, att de bliver der en stund, og ikke tar seg noen blund.

På banen heier vi på gutta, på gutta, og ber dem holde stand til seier'n er i land. Heia, gutta ifra VIF, husk at saken den er biff, ballen må i målet gå, så vi to poeng kan få.

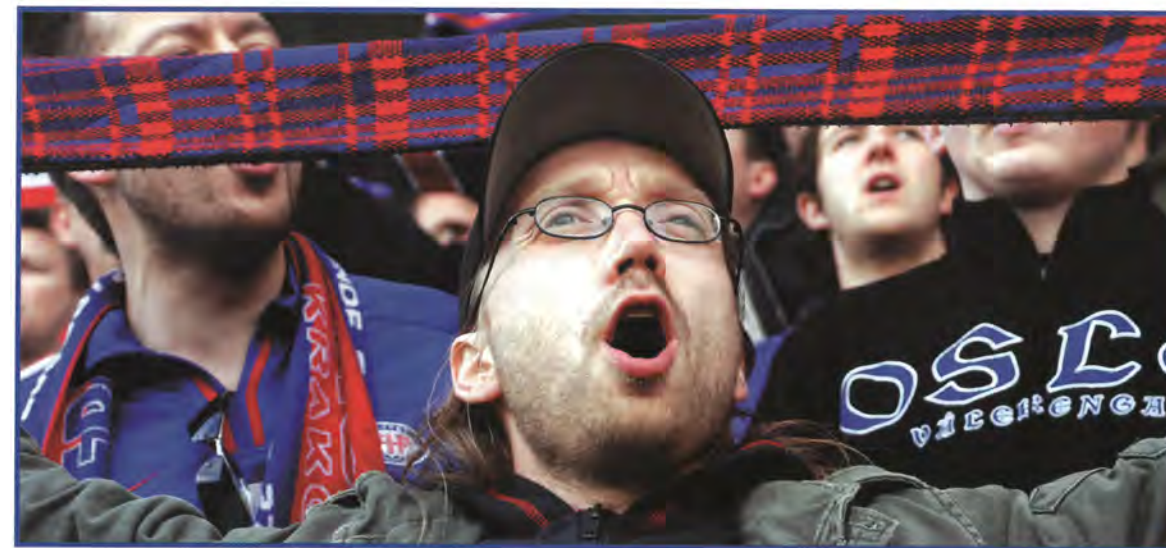
(Fram til og med 1986 ble det bare gitt to poeng for seier i serien.)

Alt for klubb og fedreland

VIF-sangen er fra før krigen, og er skrevet av Henry Nielsen. Henry Nielsen spilte på A-laget i fotball fra 1925-36, i en periode da «halve laget» bodde rundt hjørnene Etterstadgata - Vålerenggata. Henry hadde kallenavnet Røden, mens lillebroren Rolf, som spilte på A-laget fra 1932-40, gikk under navnet Joffen. Melodien til denne sangen kjenner vi ikke til, men Henry Nielsen hadde i alle fall bedre kontroll over det norske språk enn det som er vanlig blant idrettsutøvere i dag.

william-07

VIF-SANGEN

Av Henry Nielsen

Vi står i fylking frisk og sterk,
med edle mål i fellesskap
og vi kjemper for vår sak.
Vårt merke er symbolet på
at idrett er den vei vi må
skal folket målet nå.
Vi løfter vår fane
hver kvinne og mann.
Vårt motto er:
Alt for klubb og fedreland.
Refr.:
Vi er vilje og kraft i forening,
vi har sunnhet i sjel og i kropp,
vi har ungdommens frihet og glede.
Det er VIF, det er VIF som skal opp.

Og hvem kan stanse ungdomsglød
og nå sitt mål i edel sak
når vilje ligger bak?
Og hvem kan stanse samlet kraft
når samfunnsånd i høye bud
er sterk som livets saft.
Fremad for VIF
under klubbåndens prakt,
vi sirer i dysten
for målet idrettsmakt.

william-07

Et dikt som ble til en sang

Dette diktet ble skrevet av den vålerengelske nasjonalpoeten Wilhelm «Kyter'n» Holterberg Hansen, og Sverre Ingstad satte seinere melodi til teksten. Lillebjørn Nilsen er blant dem som har hatt sangen på repertoaret, men den er så vidt vi veit ikke utgitt på plate noen gang.

Vålerenga Historielag holder på å skrive en biografi om Kyter'n, og har i den anledning gravd i NRKs arkiver. Der fant de et filmopptak av Henry «Tippen» Johansen som sitter på Sotahjørnet og synger denne sangen. «Tippen» var i tillegg til å være en ekstremt allsidig idrettsmann faktisk også kjent for å være en mer enn habil sanger. Historielaget håper på å få gitt ut denne sangen, og kanskje også filmopptaket i forbindelse med at boka gis ut i 2009.

Sotakafeen

På Vålerenga lå det en ørliten kafé,
der stedets ungdom vanka og gjerne eldre med.
Den lå på «Sotahjørnet», med inngang mot nord,
vertinna het fru Berger, ei vakker bestemor.
Om hu fortjente blomster? Jeg finner ikke ord.
Om storleiken var liten, var kundekretsen stor.
Og hit, til denne stua, et ly for vær og vind,
spaserte gjerne gutta fra Vålerenga inn.

Her vitset, skrek og lo vi og diskuterte høyt,
helst idrettsprestasjoner og ellers all slags sprøyt.
Og en av oss var «Biggen», hvis øyne plirte lurt,
han lignet mest et eple, et som var riktig surt.
Men jeg var synebukken fru Berger «elsket» mest.
På meg hu gjerne skjelte og smelte som en pest.
Og ble hu riktig sinna, så skrek hun som en katt,
som går på frierfötter en deilig sommernatt.

Da hendte det hu tok meg så lett som høvelflis
og styrte meg mot døra på ekte kjerringvis.
Og ut på gata for jeg så solaspruten sto,
mens mine kamerater lå langflate og lo.
Akk ja, slikt hendte ofte i mine ungdomsår,
da jeg var full av synder som det i skrifta står.
Men nå er stua borte, fru Berger likedan.

Han heter faktisk Vålerenga

Medieoppslag har det vært flere av. Dobbeltsida i Romerikes Blad om hvordan den skumle Billett-Bakke har snusket til seg hundrevis av billetter på Åråsen. P4-nyheten om hvordan alle Norges ledende nynazister sto sammen med Klanen under en kamp mot Lillestrøm. TV2s zooming inn på de nymalte bokstavene V-I-F på Åråsen-matta. Aftenpostens uthenging av en potensiell sikkerhetsrisiko. Eller NRKs bilder av to unger med englevinger på Briskeby for noen år tilbake.

Av: Kjell
Henning Thon
Foto: Kevin
Skjøthaug

I alle tilfeller var Svenna en sentral figur. I noen av tilfellene var det overdrivelser av media. I andre tilfeller var det sannheten. Og ofte er det midt i mellom. Men uansett når du snakker med Svenna er det utelukkende Vålerengas ve og vel som står i fokus – selv når han snakker om dotrene sine.

Svenna er 36. Det er liksom alderen hvor man verken helt ut er veteran eller ordentlig ung. Svenna er selvsagt begge deler. Han har alltid vært der, samtidig kan du ta deg faen på at det er han som står bak dersom det dukker opp en ny skøyestrek.

– Det begynte med hockey på det tidlige 1980-tall, forteller han.

Da var det gått et tiår siden Svein Erik Bakke hadde blitt født. Oppveksten var på Skjetten – et område på Romerike delt mellom to klubber: Lillestrøm Sportsklubb og Vålerengens Idrettsforening. Da som nå.

Klansropet har fulgt sangstarteren gjennom noen kamper og andre situasjoner denne sesongen. I bil til Bergen, på møte på Bohemen, foran grillen eller bak disken i Klanens telt på Ekeberg under Norway Cup, på tomannshånd

på klanskontoret, i buss til noen andre kamper. Og fra tribunen i Cola-svingen.

– Det første jeg hadde å gjøre med Vålerenga var Skjetten-gutta som tok meg med til Jordal. De syntes sikkert jeg var spennende gæren, men de kunne bruke meg. Så som tiåring gikk jeg inn på Jordal med sekken full av sprit og øl til de eldre gutta. At det ikke var noe hockeylag på Romerike er antakelig grunnen til at det ble Vålerenga-gutt av meg.

» Jeg ser på lik måte fram til neste ydmykelse, kamp, sesong og fornærmelse.

Etter noen år som Svein Erik Rogsund Bakke la han til Vålerenga som etternavn. Og heter altså Svein E.R. Vålerenga Bakke. Det er enklest å holde seg til Svenna. Alle kjenner ham som det.

– Vålerenga er livet mitt. Jeg kan ikke se for meg noe annet. Og jeg ser på lik måte fram til neste ydmykelse, kamp, sesong og fornærmelse.

– Er oppturene eller nedturene best?

– Si det.

For en gangs skyld blir det stille i noen sekunder.

– Eeh.

Han tenker så det knaker, driter i lappen på veggen om at «All røyking forbudt i denne etasjen», og tenner nok en Prince, men åpner vinduet.

– Personlig er det selvsagt best med oppturene. Det å storme matta i Skien og skaffe seg to seriemesterdrakter er en uforglemmelig opplevelse. Cupmesterskapene, de flotte turene i Europa. Det er selvsagt noe helt spesielt. Men enhver suksess svekker oss litt supportermessig. Det er de utallige nedturene som har gjort Klanen til det vi er i dag.

Lillestrøm har tre sjuendeplasser og tre fjerdeplasser på de seneste seks sesongene. Vålerenga har gull, sølv, bronse og mye i andre enden av toppfotballtabellen.

– Jeg vil jo heller være med på noe som er høyt og lavt enn på noe som er en kjønnsløs middelhavscruiser.

Å snakke med Svenna er litt som å få besøk av en hel barnehageklasse. Det skjer en hel masse. Og stopper du opp for å ta notater går du glipp av mer enn du klarer å fange opp. I tillegg ringer og sender han meldinger til alle døgnet tider. «En ny idé...», «Hør her...», «Hadde det ikke vært lurt...» Og det meste han sier løfter oss som supportere og Vålerenga som klubb noen små centimetre.

Gjennom 2006-sesongen var han på alle Vålerenga-kamper. Og alle betyr alle. Hjemme, borte, europacup, Royal League. Alle.

– Ja, alle. Hjemme og borte. Norge og Europa. Men det er ikke noe som gjentas. Det tar for mye tid. Det koster for mye.

– Hva har du gått glipp av i år?

– Jeg var ikke i Tromsø. Jeg var sjuk og lei og blakk og fant ingen mulighet. Men fortsatt er jeg stort sett på 100%.

– Det er viktig å få et par syrenøytraliserende pils før kamp. Det roer ned magen og smører stemmebåndene. Det løser opp litt. Så følger jeg opp med x antall underbergere, for jeg finner en god plass høyt på midten av tribunen et sted sammen med noen gode sangkamerater. Dette er spesielt viktig borte for å få til et godt trøkk.

– Men hva gjør sangfeltet godt eller dårlig?

– Det er mange faktorer. Noe av det viktigste er at promillen ikke blir for høy. Sammen med det er selvsagt en god plassering med sentrale sangere sentralt plassert viktig. Alle kamper burde gå i Lillestrøm-avstand fra Oslo. Da slipper vi de som skal ta helga på et sted, samtidig som turen er kort nok til at alle som vil kan reise dit, men uten at de blir for drita på veien. Det er jo klart at ingen kan synges bra etter å ha tatt buss hele natta og deretter gått på fylla hele dagen. Jeg er bevisst på at jeg skal kunne yte i 2x45 minutter. Jeg er ikke der i hovedsak for å se på. Det gjør man jo bedre på TV2.

Svenna er innpisker i sanggruppa og en av de mest trofaste sangstarterne vi har på tribunen i Vålerenga.

– Jeg har vært med så lenge at jeg egentlig er fornøyd med alt annet enn nedrykk, sier han.

– Sanggruppa har blant annet hatt en sangdag med Miniklanan. Vi jobber med en CD som skal komme med Klansropet (trolig seriestart-

nummeret neste år, red. anm.) for å lære folk sangene bedre. Dessuten jobber vi med ideer til nye sanger. Vi er klare med flere, men det nytter ikke å lansere alle på en gang. Vi ønsker at disse sangene skal være mest mulig fotball-eksklusive, og jobber med å komme oss tilbake til røttene der Klanen er lokomotivet i Supporter-Norge.

– *En av sangene som det snakkes om på forumet er Pippi-melodien?*

– Alle i Norge unntatt oss synger den nå. Og alt er blåkopier av den tyske versjonen. Det er fullstendig uinteressant. God supporterkultur handler ikke om hvem som er flinke til å finne noe på YouTube som kan kopieres. I stedet snakker vi om et mylder av forskjellige låter. Noen er norske, andre er fra andre steder, noen er slagere, andre er barnesanger, men vi skal være best. Vi skal være originale. VM i YouTube er uinteressant. Det er nok av bredbånd i bygdenorge!

Etter Viking-kampen fikk han nok. De få som var igjen på Ullevaal noen minutter etter at kampen var over fikk høre Svennas tirade om alt som var råttent i kongeriket Vålerenga.

– Jeg ble forbanna. Jeg klikka. Selvsagt tåler jeg å tape en fotballkamp. Det har vi blitt vant til etter mange år i Vålerenga. Og jeg gir 100%. Hele tida. Derfor krever jeg innsats tilbake. Det er når jeg ikke får det at jeg blir sint.

– Og den kampen var et typisk eksempel på noe som går ut over alt og alle rundt meg. Jeg var

» VM i YouTube er uinteressant. Det er nok av bredbånd i bygdenorge!

sur hele uka. Gutta hadde levert for dårlig. Og da blir jeg grinete. Det som skal til for å løfte meg opp igjen derfra er

gjærne supportere av andre lag. Hvis de begynner å kritisere laget mitt, da forsvarer jeg gutta. Jeg kan ikke godta slikt fra andre, så da må jeg forsvare gutta selv om jeg egentlig er enig med det kritikerne har å fortelle.

– *Har du ingen venner i andre lag?*

– Jeg kjenner så klart folk som holder med andre klubber. Men ikke nært. Det går ikke.

– *Men hva skiller Vålerenga-supportere fra de som holder med andre lag?*

– Det er mer sjel i Vålerenga. Vi har en histo-

rie som går langt tilbake. Vålerenga går igjen i norsk fotball. Vi vant i femogseksti. Hvor var Lillestrøm da? Og på tribunen er vi mer originale. Vi har en egen stil, og er veldig bevisste på det. Vi har et større spenn i alder, mens man i andre klubber får folk til å sette seg for de fyller forti.

– *Men hva går denne egne stilen ut på?*

– Vi vil ikke kopiere alle andre. Vi er ikke de største You Tube-fansene. Selv om det er vanskeligere å nå ut med den verbale humoren som vi hadde i gamle dager siden vi har blitt mange flere på tribunen, er det noe som vi i dag tar igjen for eksempel på bannere.

Svenna leder sanggruppa i Klanen. Han er et naturlig midtpunkt i Colasvingen, og han er en sangstarter også på bortebane. Den markante stemmen hans kan høres overalt, og det er med et fotballmessig og sosialt kløkt som gjør at han tar situasjonene på banen og blant publikum, og kommenterer disse, enten med etablerte sanger som synges ofte eller med en kommentar på en enkel melodi.

– Vålerenga-supporter er noe du er. Andre ting her i livet kan du bli.

– *Men det er mange som har blitt det de senere årene?*

– Jeg vet det.

– *Har du noen råd til disse?*

– Det viktigste er selvsagt at det er lov å ta med seg stemmen inn på stadion, og ikke legge den igjen i sentrum. Det høres kult ut i byen med synging på pub, men det støtter ikke gutta. Selv om det er vanskelig å gi allmenne råd, er det viktig å være bevisst på at man representerer klubben. Det er ikke nødvendig å slenge dritt til alle hele tida – her er det kanskje et unntak for bergensere og folk fra Lillestrøm, ler han.

Morsomme ord fra Svenna. Som har slengt mye dritt. Som har vært i alle mulige miljøer og som er kompis med alle. Alle. Det er blant annet derfor han var utestengt fra klubben en sesong for et tiår siden, for å ha endt opp i trøbel samtidig med et avisoppslag som inkluderte folk med t-skjorter med «Hvit Makt» på, og derigjennom skjemme ut klubbens navn. Det var i Bergen. Og det var ikke Svenna som hadde den idiotiske t-skjorta.

– *Er du i ferd med å bli voksen?*

– Nei! Jeg driter meg ut til tider fortsatt, men ikke så mye og så kraftig som tidligere. Det er greit å huske kampen når du har reist så mange mil. Det tror jeg jeg skjønnte etter at jeg måtte spørre om resultatet en gang etter en kamp i Trondheim. Vi tapte 7-2, så jeg gikk ikke glipp av noen højdare.

Men den ukjente Svenna er mannen som forbarmer seg over et fotballag fra et barnehjem i Litauen, og sørger for at disse reiser hjem fra Norway Cup proppfulle av gode Vålerenga-minner. Det er den

ukjente Svenna som står bak når 1965-laget eller 1981-laget er ute og spiser på Klanens regning og kommer til Ullevaal for å motta jubileumshyllest. Det er Svenna som får en forgyldt plakett av palestinerne ambassadør til Norge for det store hjertet han og Vålerenga har vist for et fotballag fra de okkuperte områdene. Og han er mannen som i minst ei uke hvert år bor i telt på Ekeberg for å sørge for at Vålerenga-ungene føler seg mest mulig hjemme og at flest mulig andre får plantet et VIF-frø i hjertet sitt under verdens største fotballturnering.

Svenna er ikke enkel å forstå seg på. For han har vært i avisa for å ha kjøpt 126 billetter på en gang til Åråsen. Romerikes Blad og Lillestrøm mente han hadde lurt dem til seg, kommet til kiosken på Åråsen mange ganger i lunsjpausene og hadde lagt skjul på hvem han var. Svenna har fått bekrefte at folk bak ham i køa fortalte kioskmannen at han nå hadde solgt billetter til Klanen.

– Jeg tror jeg bidro med å gjøre en fotballkamp til en klassiker. Det var en protest mot det idiotiske systemet der oppe. Og det var en protest mot at vi fikk så få billetter, sier han i dag.

Han fnyser av P4s melding om at alt som kunne krype og gå av norske nazister var samla i den gjengen han kjøpte billetter til.

– Det var folk som unga mine og svigermora mi. I tillegg var det én person som ikke burde hatt billett.

Og Svenna fikk Romerikes Blad hjem til seg for de ville se kvitteringen på noen-og-tjuen tusen. Og det fikk de selvsagt.

– Vi visste ikke at vi hadde kjøpt billetter så nær

Kanari-fansen. Vi trodde vi var på den andre sida av tribunen deres. Vi ville bare etablere et sangsentrum også på langsida slik at vi kunne synge mot hverandre.

Underveis ble det altså en klassiker av en fotballkamp: Uenighet før kampen, rabalder rundt av-

» Når jeg er i god form da vet jeg at jeg er morsom. Eller jeg slipper i hvert fall ikke til noen andre som er morsomme.

spark, flytting av tilskuere og en utsettelse. Deretter en ordentlig knokkelcup-kamp med knallhardt spill og lange ekstraomganger, fulgt av en like lang straffesparkkonkurranse. Og Vålerenga videre.

– *Men du har vært på Åråsen tidligere?*

– I 2001 var vi nede. Og jeg malte VIF på gressmatta før serieåpningen. Førstedivisjon starta helga etter, men Vålerenga ble det mest kommenterte laget under eliteserieåpningen. Vi ble tatt på stedet, og måtte betale en erstatning til LSK, men det var under halvparten av det de opprinnelig krevde. Publisiteten Vålerenga fikk

var verdt det, selv om det alltid er surt å betale penger til Lillestrøm.

Vålerenga-Sandefjord fra Vallhall så han på skjerm på pub i Herning i Danmark. Det var e-cup i ishockey, og Svenna drakk vodka, så fotball, heia fram hockey-laget og styrte showet.

– Når jeg er i god form da vet jeg at jeg er morsom. Eller jeg slipper i hvert fall ikke til noen andre som er morsomme, sier han i en bisetning mens han tenner en Prince på vei til Bergen.

Etter hockeyturneringa stormet Svenna inn i vålerengagarderoben. «Jeg trenger ei kulle! To koller! Jeg har lovt unga å ha med noe hjem til dem!» Neste ishockeykamp på Jordal stilte de to døtrene som de stolteste i hele lokalet. Med hver si ny-gamle hockeykulle. Unga er hjernevaska nok til at gaven fra utlandet var det aller fineste de kunne få.

– *Hvor mange kamper har du sett?*

– Jeg har ikke peiling. Jeg har fulgt fotball og hockey i femten sesonger, og har vel sett 25-30 kamper av hver idrett i året. Det blir mange til sammen.

Vålerenga-høydepunkt:

Istanbul 1999

– Det er ingenting å lure på en gang. Å oppleve det voldsomme trykket der nede. Rune Bratseth advarte oss på forhånd mot å dra. Så snudde vi 0-3 til 3-3 og slo ut Besiktas fra Europa. Jeg husker kampen i detalj, og jeg husker hvordan det på 3-3 bare plutselig ble stille. Hele den gigantiske stadion, og vi var 150 fra Vålerenga som var de eneste som kunne høres. Jeg har aldri vært så glad for å se så mye politi i hele mitt liv. En voksen kar i dress kom bort og knuste ruta i bussen vår.

De andre toppene:

· Brann i cupen 1997 på Bislett foran 18 000 tilskuere.

· Seriegull i Skien 2005.

· Da Diallo hadde scoret mot Lillestrøm og løp bort til Kanari-fansen for han «skulle bare si at han fortsatt var glad i dem».

· Stamford Bridge – følget, sangen og minnet vi la igjen der.

· Når vi slår Rosenborg på Lerkendal for første gang på mange år. 4-1 i 2004.

· Bryne i 2003 når vi ligger under og kommer tilbake.

· 2-2 i Bucurest med Carew.

· Cupfinaler.

· Nedrykket i 1996. Hvordan vi sto igjen og sang. Det var den dagen som gjorde Klanen til det vi er i dag.

Det er for mange høydepunkter, men seriegullet er kanskje det aller største. Det trodde jeg ikke at jeg skulle få oppleve!

Klubbhymner i fotballen

Sangen er supporterernes adelsmerke, nærmest det som definerer deg inn eller ut av betegnelsen «supporter». Sangen er også en helt sentral del av de normer som forteller deg hvordan du skal oppføre deg på en kamp, dersom du står blant andre som synger. Den har to sentrale formål: Den skal gjøre ære på klubben, og den skal bidra til at kampen, som jo heller ikke er helt uten betydning, blir vunnet av det ønskede lag. Dette skjer gjennom å støtte sine egne, men rett som det er også ved å hetsse motstanderne.

Så hersker det naturligvis en del regler i tillegg, som bare delvis følges opp av den jevne supporter: Man skal ikke synge for fort. Man skal ikke synge for lavt, man skal bruke stemmen (lakmustesten på om du er en god supporter er ofte om du er i stand til å kommunisere verbalt med kolleger eller venner mandag formiddag), men man skal heller ikke synge alt for høyt og skjærende. Man skal tilpasse seg de rutinerte og erfarne, de som kjenner gamet og som vet hvilke sanger som passer når, og i hvilket toneleie.

Alle disse reglene kunne det vært sagt mye interessant om, og mye vil sikkert bli sagt, ettersom dette nummeret har sang som tema. Jeg skal i stedet gripe fatt i poenget jeg nevnte innledningsvis, nemlig at ett av sangens formål er å gjøre ære på klubben. Hvis vi ser – eller kanskje vi skulle si hører – nærmere på en del av de mest populære sangene blant supporterne, i flere klubber, ser vi ganske fort at de faller i ulike grupper.

Sang skal jo uttrykke et fellesskap av litt røffe typer med relativt maskuline verdier (dette gjel-

der selv om en etter hvert stor andel av supporterne er jenter/kvinner, og de menn som uttrykker slike verdier kan for eksempel ha svært lite maskuline yrker). Man skal derfor ikke være alt for fintfølede. Fotball er ikke for den pripne. Det kan for eksempel tenkes å være budskapet i «Jeg rusla rundt i Oslo By». Den kan tolkes som en ironisk hilsen til motstandernes supportere, som forsøker å innbille hverandre at sangen gir en dokumentarisk beskrivelse av livet i Oslo øst.

Andre sanger er basert på at vi feirer fellesskapet. Spesielt gjelder dette når kampen har fått eller er i ferd med å få et godt resultat. Også her er ironi fremtredende, slik tilfellet er med «vi kjører anal nå». Andre sanger er enda mer situasjonsbestemte og avhenger av situasjonen i kampen. «Kom igjen Enga» er kanskje den som skaper aller mest trøkk av disse, men den bør ikke nødvendigvis synges når vi rundspiller motstanderne og leder 4-0.

Men det finnes enda en kategori sanger, og det er de som vektlegger det høyestemte ved å være supporter og alvoret i å ha et bestemt forhold til en klubb. En rekke sentrale sanger, som betyr mye for supporterne, handler om samhold, tilhørighet og det å holde ut i vanskelige tider. Dette er sanger supporterne ikke nødvendigvis synger under kampen, men som i stedet kanskje innleder eller avslutter ritualet.

En av de som på verdensbasis er mest kjent, er «You'll Never Walk Alone», som er en slags klubbhymne for flere klubber, mest kjent er vel Liverpool og Celtic. Et annet eksempel er naturligvis vår egen «Vålerenga Kjerke». Et tredje eksempel er «Bilde tån Ivers» (eller hvordan nå trønderne vil stave det midterste ordet). Disse tre sangene har en viktig ting til felles: De handler ikke primært om fotball, og de er ikke primært skrevet for et fotballpublikum. De er adoptert av fotballsupportere, og de har i dag maktet å gi de fleste som hører sangene assosiasjoner til en bestemt klubb.

«You'll Never Walk Alone» var opprinnelig skrevet for en amerikansk musikal, og teksten kan referere til en hvilken som helst situasjon. Den sier rett og slett at i tunge tider støtter vi deg, og at det vil bli bedre i fremtiden. «Vålerenga Kjerke» og «Bilde tån Ivers» har i det minste en avgrenset geografisk referanse: De handler om henholdsvis Vålerenga (bydelen) og Trondheim. Men utover det står det lite om fotball i tekstene (selv om referansene til Ivers og «ei RBK-skjort» trolig var nødvendige for at RBK-supporterne skulle bli glade i sangen). For «Vålerenga Kjerke»s del er det bydelen og dens betydning som er det sentrale:

Så mange minner – og tanker –
Lever i en menneskekropp
knytter oss til steder der vi vokste opp

Slike sanger er høyestemte fordi de oppmuntrer tilhørighetsfølelsen til et fellesskap, i dette tilfellet relativt uavhengig av om du er oppvokst på Vålerenga eller ikke. For supporterne er det altså en tid for alt: en tid for humor, for ettertanke, for fest, for de dypeste frustrasjoner, og for aggresjon. Disse sangene – og det finnes naturligvis flere – viser at det også er en tid for å markere tilhørighet og kjærlighet til klubben. De fungerer slik, selv om teksten som synges altså i liten grad sier noe om klubben. Det er underforstått at det handler om klubben, og at alle supporterne forstår det.

Fortsettelse neste side.

Av: Arve Hjelseth
Foto: Kasper
Wikestad og Hill,
Stiftet1913.no

William 07

Det høystemte, det å markere at sangen vi synger nå signaliserer en slags høytid, er naturligvis nært beslektet med religion. Og Vålerenga er jo vår religion, det synger vi også, så hva er galt med det? Viktigere i denne sammenheng er imidlertid hvordan sangene markerer fellesskap, tilhørighet og vilje til å holde ut. «Du gå'kke aleine i Vålenga.»

Men hva bestemmer om en slik sang blir vellykket eller en fiasko? Det er ikke godt å si. Det er nok av fiaskoer opp gjennom åra. Det er ikke få som har forsøkt å lage sanger for en klubb eller for et landslag som skulle ha samme funksjon som de tre ovennevnte sangene har for sine klubber. Blant de mest kjente forsøkene er Jørn Hoels «Let's do it» fra 1998, laget for landslaget i forkant av VM. Så vidt jeg husker erklærte Hoel at målet hadde vært å skape samme stemning som «You'll Never Walk Alone» gjør. Noen stormende suksess ble det vel ikke akkurat. Og takk for det.

«Alt for Norge», som er fire år eldre, unndrar seg vel egentlig enhver beskrivelse. Den fungerer ikke for supportere verken musikalsk eller tekstmessig, annet enn ironisk. «Bønda i fra nord», derimot, den fungerte. Det samme gjorde Vålerengas cupfinalsang fra 1997. De to sistnevnte er også interessante fordi de ikke har det salme- eller balladepreget som mange andre hymner. Her er det den musikalske og intense energien i sangene som skaper fellesskapsfølelsen. Disse to sangene maner kanskje ikke så mye til ettertanke, de signaliserer i stedet (ofte grunnløs, viser det seg) optimisme. Til sist kan vi nevne at Vålerengas cupfinalsang fra 2002 ble relativt fort glemt, noe jeg i og for seg ikke beklager.

Mange av de beste sangene handler imidlertid ikke om naiv optimisme, men om alle slags pinlige nederlag, og om troen på at vi skal reise oss

igjen. Jo Nesbøs «Her kommer Molde», som man kan si mye om, er et eksempel, for den inneholder i hvert fall en slik dimensjon:

Jeg har lidd og jubla forgjeves
Fått bank av Viking og Lyn
Så hvorfor bærer beina meg hit
Hver gang det er kamp her i by'n

Den samme sangen viser også hvordan den ekte supporter er der for alltid, mens trenere og spillere kommer og går. Supporterne er det stabile element, ved siden av klubbdrakt og klubblogo (som forresten også skifter med ikke så sjeldne mellomrom som mange skulle tro). «Jeg har flere kamper enn Laffen», innledes første strofe i Nesbøs sang med, og Stein Olav «Laffen» Hestad er sikkert blant dem som har spilt flest kamper for Molde. Men supporterer gir seg ikke selv om han drar på åra. Om slike ting handler mange av de sangene fotballsupportere setter høyst.

Supportere har altså en sang for enhver anledning. Alle de som med jevne mellomrom kritiserer fotballsupportere for å være utskudd, voldsromantikere eller alkoholikere bare ved å høre på tekstene, har de noen gang lyttet til de tekstene vi har sett på her? Fotball kan være både fest og til dels fyll (i hvert fall etter kampen), for all del. Men i bunn ligger et engasjement som er på dypeste alvor. Derfor kobler vi også inn det høystemte når anledningen passer.

Den mest berømte av dem alle

Av: Kjell Henning Thon
Foto: Hill, Stiftet1913.no

Nettstedet LFOnline innrømmer at det slett ikke er sikkert at Anfield og The Kop var første fotballtribune der sangen ble sunget. Men spesielt interessant er ikke den diskusjonen. Liverpool-supporterne har i hvert fall danket ut Fulham i

kampen om hvem som har den mest imponerende versjonen i England. Og Celtics supportere synger sangen like gjerne som sine irskskattede venner sør for grensa.

Men det er ingen tvil om at det er som en Liverpool-hymne sangen har oppnådd sin legendariske status i fotballkretser.

Sangen starter sin karriere som et høydepunkt i Rodgers & Hammersteins tragiske kjærlighetsmusikal «Carousel». Året er 1945, et godt år for det sentimentale på begge sider av Atlanteren. Men det går et tiår fra musikalen åpner i New Yorks Guild Theatre på Broadway til den finner veien til Hollywood og filmen. Sangen synges når Billy Bigelow dør, for å gi håp til hans gravide kjæreste Julie Jordan.

Umiddelbart ser Frank Sinatra og hans agenter sangens potensial, og er de første som sender sangen inn på hitlistene. Musikalen går fortsatt på teatrene, og Sinatras versjon når en niendeplass samme høst.

Men det er den engelske versjonen som er mest kjent. The Beatles' samtidige Gerry & the Pacemakers tar sangen til førsteplass på de engelske listene høsten 1963. På denne tiden var sangene

Liverpool-supporternes versjon av «You'll Never Walk Alone» er den mest kjente av alle fotballsanger. Lik det eller ei. Som «Kjerka» handler den egentlig ikke om fotball. Og den er egentlig fra en amerikansk musikal.

som ble sunget på engelske tribuner gjerne nasjonale eller helst lokale hits. Med det blomstrende musikkmiljøet i Liverpool, utviklet det seg en stolthet basert på alle de gode lokale bandene. Gjennom første halvdel av 1960-tallet sang man låter av The Beatles, Gerry & the Pacemakers, Billy J. Kramer, The Searchers, The Swinging Blue Jeans og en rekke mindre, ukjente band.

Nårsangen synges i Liverpool-sammenheng, gjøres det med en spesiell ettertanke til ofrene for klubbens store tragedie: Hillsborough-tragedien. Under FA Cup-semifinalen mellom Liverpool FC og Nottingham Forest på Hillsborough Stadion i Sheffield 15. april 1989, ble for mange tilskuere sluppet inn, og i den påfølgende trengselen døde 96 mennesker.

Samtidig har sangen spredt seg over hele fotballens verden. I USA har den tatt veien til fotballstadionene på tross av at sangen hører hjemme i de fleste større amerikanske kirkers salmebøker. I Afrika og Asia synges den også, men det er spesielt i Belgia, Nederland og Tyskland sangen er gigantisk, og her synges den av en rekke klubber.

Siden Christine Johnsons Broadway-original har en rekke andre spilt inn sangen. Vi nevner noen som kan illustrere spennet: Elvis Presley, Frank Sinatra, Louis Armstrong, Mormon Tabernacle Choir, José Carreras, Plácido Domingo & Luciano Pavarotti, Judy Garland, Olivia Newton-John, Nina Simone, Aretha Franklin, Barbara Streisand, Righteous Brothers, Tom Jones, Richard Thompson, pønkfotballsupporterne Los Fastidios og Die Toten Hosen, Pink Floyd (Liverpools supportere er klippet inn i sangen «Fearless») og Led Zeppelin (publikum synger den, utgitt på DVD).

Og på grunn av måten sangen nå knyttes til klubben, har Liverpool FC i dag ordene «You'll Never Walk Alone» i klubbens våpenskjold eller logo.

- Jævlig mye drit!

Richard Jansen i Stabæk Support, og tidligere talsmann i Norsk Supporterallianse samler på fotballmusikk. Klansropet tok en prat.

Av: Kjell
Henning Thon
Foto: Stefan
Ideberg

- Jeg har drøyt 4000 fotballlåter. Altså: Sanger som handler om fotball, fotballag eller spillere, som brukes eller har blitt brukt av fotballag eller som på en annen måte har en tydelig link til fotball.

- Fra hele verden?

- Det østligste jeg har er en sang til et lag fra Beijing, så har jeg noen indonesiske låter og en rekke landslag i Midtøsten. Selvsagt er det meste europeisk, og det kommer mye drit fra Øst-Europa, og hvis vi beveger oss lengre vest har jeg ting fra mange latinamerikanske land.

- Hvordan begynte denne galskapen?

- For 7-8 år siden var det forferdelig dårlige Stabæk-sanger, og vi ville gjerne høre hvordan andre gjorde det, så jeg skaffet en Vålerenga-CD og en Brann-CD. Og så har det bare ballet på seg.

- Samler du på CD-er, kassetter og plater eller er det snakk om filer?

- Begge deler. Det er en sjanger med jævlig mye drit, så da trenger jeg ikke dobbelt opp av alt, men det har jo blitt halvannen hyllemeter med CD-er med gode ting på.

- Hvor mye fins?

- Sikkert ti ganger det jeg har.

- Hvem er best?

- Jeg synes svenskene har veldig mye bra. Men også i Norge og Tyskland er det mye fint. De tre landene skiller seg faktisk ut. I tillegg har man enkelte klubber som vitner om kvalitet, som CSKA Moskva og Newell's Old Boys i Argentina. Men de 4000 låtene jeg har er bare en dråpe i havet. Og i tillegg er det jo snakk om smak og behag. Jeg synes skaponk ofte passer godt sammen med fotball. En god tekst kan også gjøre låter bra.

- «You'll Never Walk Alone» og «Vålerenga Kjerke»?

- De funker jo til sitt bruk. Men jeg synes allsang før kampen starter blir fryktelig pompøst. Så kan jo du si at jeg som Stabæk-supporter bare er misunnelig, og det er jo selvsagt et snev av det også. Men jeg tror nokke-ligger i at disse låtene ikke er skrevet til fotballbruk. For årets sesong

var det to norske eliteserielag som forsøkte å skrive egne slike hymner, men jeg tror både Aalesund og Lillestrøm allerede har kuttet ut disse sangene igjen.

- Hva er det aller verste du har?

- To cupfinalelåter med Odd Grenland. Den ene er med Sputnik, og den andre heter «Æ Bæ Oddrane vant!»

Topp 11 Norge

- 1) Den 12. mann - Den 12. mann - Brann
- 2) Bønda fra nord - Racer - Norge
- 3) Mesterlag - Den 12. mann - Brann
- 4) Aalesund til vi dør - Benkpress - AaFK
- 5) Samma for meg - Haavard Lilleheie - Strømsgodset
- 6) Ære være - Espen B - Vålerenga
- 7) Blaa, blaa, blaa - Stabæk-lars - Stabæk
- 8) La hjertet slå - Torgeir & Lars Erik - Moss
- 9) Her kommer Norge - Jo Nesbø - Norge
- 10) Fotball fra Amerika - Rægestimen - Fløy
- 11) Mitt hjertelag - Coward - Kvik/Halden

Topp 11 internasjonalt

1) Stockholms stolthet - Coca Carola - Djurgården	7) Ole ole ole - Die Toten Hosen - Fortuna Düsseldorf
2) Three Lions - Lightning Seeds - England	8) Pazza Inter - La Squadra Dell'Inter - Inter Milan
3) Die elf vom Niederrhein - B.O. - Borussia Mönchengladbach	9) Black & white - Torpedo Moskva
4) Heja Sverige - Andra Generasjonen - Sverige	10) Como un Rayo - Ska-P - Rayo Vallecano
5) Spuk am Millerntor - Phantastix - St. Pauli	11) 6-2 - Rude BoIS - Landskrona BoIS
6) Eisern Union - Nina Hagen - Union Berlin	

Disse kåringene er det utelukkende Richard Jansen som står bak. Klansropet går ikke god for innholdet.

↑ Coca
Carola

Den sangomsuste kontrakten..

Vi har lyst til å prøve oss på en aldri så liten evaluering av sangkontrakten, som var en «smule» omtalt for en tid tilbake.

Hovedpoenget med å innføre denne kontrakten var faktisk å sette sang i fokus igjen. Dette mener vi allerede er gjennomført, enten man lovpriste kontrakten eller bannlyste den.

Til tider i år har stemningen både på Ullevaal og på bortebane vært veldig bra. Vi skal alltid være kritiske til oss sjøl, men det er lov å slå seg til brystet og si at i dag så gikk det bra. Det virker faktisk som om en del har funnet sin plass på tribunen, noe som også var poenget med kontrakten.

De få grepene som er gjort, bl.a. å gjøre den gamle kongetribunen på Vestbredden om til et fast felt, istedenfor faste plasser som tidligere, ser ut til å ha gitt Vestbredden et lite løft denne sesongen, i hvert fall hvis man sammenligner med forrige sesong. Det man dessverre sliter med på Vestbredden, er oppmøtet. Det virker som om det er en del som ikke benytter seg av sesongkortet sitt, noe som er trist.

Sesongkortordningen er ikke til for folk som kun vil ha plass til «storkampene». I Cola virker det som om de fleste har funnet sin plass på tribunen. Dette varierer selvsagt noe fra kamp til kamp, som det ofte blir når det er faste felter og ikke faste plasser. . .

Like fullt er det fortsatt gjengangere på felt F/G i Colasvingen som med fordel kunne trukket lenger ut mot sidene, uavhengig av om man har sesongkort på felt F/G eller ikke. Se rundt deg og vurder egen innsats i forhold til andres. Gjør du en like god, og aller helst en bedre figur enn dine nærmeste omgivelser, er du hjertelig velkommen. I motsatt fall står du på feil sted på tribunen og bes trekke ut mot siden.

På felt F/G må man kunne si at livet har vært veldig bra hittil i år. Fordelen ved å ha noen såkalte «evighetssanger», er at feltene på sidene får tid til å være med, noe som igjen skaper mer liv og trøkk.

Det er også på F/G de fleste sangene startes. En av de få tingene man kan peke på, er at det til tider, bl.a. på kampene med størst interesse rundt seg, dukker opp en del «cowboyer» som man aldri ser igjen. Disse ser gjerne sitt snitt til å dra i gang sanger dem ikke kan, gjerne med en promisse på rundt 2. Det hadde vært veldig fint om folk kunne sørge for å la disse menneskene få høre at dem ikke er spesielt kule.

SOS TRIBUNEKULTUR

Ellers virker det som om sanggruppas kampanje med «ikke klapp i stykker sangen min», ser ut til å ha fungert. Det har vært et stort problem de siste årene og i starten av denne sesongen, at gode tribunesanger blir klappet i filler. Dette ser det ut som om folk har tatt til seg. Det er fortsatt litt igjen, men mye bedre enn det har vært tidligere.

Så kan vi avslutte med å si at selv om spillerne ikke akkurat virker som de blør 100% for klubben, så betyr ikke det at vi skal være på samme nivå.

La oss uansett hva som skjer denne høsten, fortsatt holde koken og lage støy, liv og røre. For når laget vårt blir tråkka ned i gjørma, er det tross alt vår oppgave å prøve å trekke dem opp igjen. Syng deg hes for Vålenga!

Sanggruppa

Vi er der det skjer.

Vi er nær alle Vålerengas skuddføtter med logoen vår og vi er der det skjer med boliger i strøk der folk vil bo. Borettslagsleiligheter og utleieleiligheter, i bykjernen og nær naturen. Bli kjent med dem på usbl.no. Her kan du også bli medlem slik at du kommer først i køen den dagen du trenger bolig.

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Terje.Alund
 Sendt: 22. mai 2007 14:17
 Til: Jan-Erik Aalbu
 Emne: fk toten-vålerenga

hei og takk for sist

har lyst til å takke alle i vålerenga for at dere gjorde kampen på skreia til et minne for livet for alle tilskuere og funksjonærer på toten jeg har aldri fått så mange positive tilbakemeldinger i hele mitt liv, telefoner,tekstmeldinger osv klanen gjorde et voldsomt inntrykk på folk på skreia, ikke bare var de mange og lagde liv, men de ble rost for måte de opptrådte på. etter kampslutt var det helt blåst på «store stå» , de hadde til og med ryddet etter seg

spesielt takk til dere som stilte opp på kulturhuset til kick off.

jeg er helt sikker på at vålerenga har fått mange nye supportere på toten

ønsker dere lykke til iverdige i både serie og cup,,håper vi ser dere i cupfinalen på ullevaal

(See attached file: lars og jan derek.JPG) her er i helt sikkert en ny vålerenga fan (yngstemann hjemme hos meg)

(See attached file: toten-vålerenga.doc) dette er ikke i spania, men på skreia stadion

Med vennlig hilsen
 Terje Alund
 (Økonomisjef, FK Toten)

Vålerenga briljerer på banen.
 Vi gjør det på veien.

Lidenskapen for fotball har vi felles.
 Derfor samarbeider vi med Vålerenga.

Continental
 Norges mest kjøpte dekk

Litt gladhat nå som høsten setter inn.

- og det er jo som kjent en viktig fryd i vårt gjøren og laden. Åråsen søndag 17.6 2007 var en god tid for denslags. Sjelden har en seier borti der betydd så mye for så mange. I hvert fall ikke siden sist. Så oppe i all denne gleden og skadefryden vil det være illojalt, rent supportermessig, å ikke viderefremde dette fantastiske innlegget fra kanariforumet. Det er rørende lesning.

Clubs eliminated in first qualifying round

Aktobe	Alma-Ata	Ameri	B36
Banants	Bežanija	Brest	Budu-nost
Carmarthen	Dungannon	EB/Streymur	Podgorica
Flora	Gentoran	Gorica	Etzella
Keflavik	Koper	KR	Hibernians
Lillestrøm	MKT Araz	MTK	Libertas
Nistru	Partizan	Rhyl	Neftchi
Santa Coloma	Skonto	Sliema	Rudar
Teuta	Trans	Vaduz	St Patrick's
Zimbru			Vardar

Og bedre skulle det bli. Tom Nordlies ballteknikere ble pissa på av kanskje uefacuphistoriens dårligste lag. Dette på samme tid som våre stolte menn elegant trillet seg gjennom første runde mot blomsterbarna fra Estland. En klubb som har hatt storheter som Hamre, Vikmæe med flere innom. De var jo nesten blitt en slags vennskapsklubb ettersom de fikk Clubben fra Tåsen ut av samme cup i fjor. Fra UEFAs nettsider kan vi lese om alle fotballstorhetene som måtte slå følge med Tom og disiplene ut av den nest gjevreste europacupen.

For ordens skyld legger vi med et bilde av pokalen. Pokalen de aldri får.

På vegne av The Global Anti-Canari Campaign (G.A.C.C) er det bare å ønske god høst og se framover mot nye bragder fra osloregionens stolthet og håpe det hele kan krydres med fortsatte blundere fra våre små vekselvarme lillevenner fra togstoppet.

ENGA ER I EUROPA HURRA HURRA, MENS FUGLA ER I NANNESTAD HURRA HURRA, ENGA ER I EUROPA, MENS FUGLA ER I NANNESTAD, ENGA ER I EUROPA HURRA!

.....to be continued

Gøy på landet?

Vi gir deg ti grunner til å bli i Oslo

I religionen kaller man det diaspora – å oppholde seg i en åndelig ørken. I mindre religiøse sammenhenger snakker man om eksil. Vi kaller det rett og slett «opphold på bondelandet». Noen klansfolk er nemlig så uheldige (dumme?) at de flytter fra Oslo. At det er ufrivillig trenger man vel ikke å nevne noe særlig. Vi gir deg topp ti-listen over kjennetegn for alvorlig «Enga er for langt unna»-syndrom.

Av: Soso & Beaker
Foto: Beaker

11. Du får tårer i øynene når du hører ordet «hjemmekamper» fordi du vet at de er «bortekamper» for deg.

10. Når dine kolleger på jobben uttaler det, minner navnet til yndlingslaget ditt om en halskatarr.

9. Du tror du har det fint med et par halvlitere på Bohemen, men så er drømmen over og du våkner i senga di.

8. Kollegene dine gir deg støtteeffekter av et annet lag i gave som et «hyggelig» forsøk på å integre deg.

7. Etter tre måneder leter du fortsatt etter nedgangen til T-banen.

6. Du løper etter enhver buss som ligner på en klansturbuss.

5. Det er flere måneder siden du har truffet annet enn bønder.

4. På spørsmål om hvor du kommer fra, roper du bastant: Vi er alle fra Vålerenga!

3. Du får dårlig rykte på jobben fordi du prøver å flytte alle jobb-møtene i Oslo til visse mandager.

2. Du leser VPNs tips for dagen «Gå ut i solen, finn en benk, jekk en øl» mens snøstormen fyker vannrett forbi vinduet ditt.

1. Alt i rødt og blått minner deg ubønnhørlig om Enga (se bilde). Det kalles hjemlengsel, mangelsykdom eller abstinens – uansett er det alvorlig. På tide å komme seg hjem til Oslo!

 Minner dette deg om Enga? Alvorlig «Enga er for langt unna»-syndrom!

Snurp igjen smella di, Rekdal!

«Du maser som et lok`motiv.» Dette klassiske norske filmsitatet passer for tida godt på landets «nye» rikssynser som for øyeblikket er bosatt i Kaiser-slautern.

Lederen av elitestyret, Espen Musæus, mente at Rekdal hadde sin del av ansvaret for at ting gikk litt skeis etter gullet i 2005. Det skulle han aldri ha sagt.

Kjetil Rekdal, gjøre noe som helst feil? Med ett kom alle klørne fram. Jeg husker godt at Kjetil Rekdal alltid poengterte viktigheten med å ikke kommentere andre klubber enn sin egen. Han sa også at den dagen han forlater VIF, skal han også slutte å kommentere saker og problemstillinger rundt den klubben.

Folk som kommenterer og slenger dritt om andre er patetiske pleide Reka å si. Det er tydeligvis langt mellom liv og lære.

Fra sin posisjon der nede på tysk B-nivå slenger han rundt seg med blandingsgloser både til den ene og den andre. Han er udugelig, han er veldig udugelig og han der er i hvert fall helt meningsløst udugelig. I veit best og I er sjef.

Jeg husker at han ga meg skylda for at Steffen Iversen ikke ville signere en ny kontrakt med VIF på nyåret i fjor. Bare fordi jeg i en bisetning kalte trønderen for en tørst og overbetalt rundbrenner. I min verden langt fra en negativ karakteristikk...

Den gang hadde han som øverste sportslige leder all grunn til å uttale seg selv om jeg selvsagt syntes han var helt på jordet. I dag er han meg bekjent ikke ansatt i klubben lenger.

Når han nå mener at han så farene allerede for to år siden og at han da prøvde å fortelle lederne i klubben at de var på ville veier, blir ting litt for dumt.

Kjetil Rekdal brukte i sin jakt på suksess tidvis penger som en full sjømann og har selvfølgelig bidratt til at klubben vår i dag ikke akkurat er stinn av dukater.

Ett eller annet gikk gærnt høsten 2005 og selv om vi til slutt på en mirakuløs måte ble seriemestere var vi reint spillemessig inne i en skikkelig blindgate.

Rekdal var sjef da og han kan ikke komme i ettertid og mene at andre ikke gjorde jobben sin. Hvis han var like sjef som han mente han var, er det jo rett og slett han aleine som bærer hele ansvaret.

Er du sjef i gode tider er du sjef i dårlige tider, og tar man æren for det som går bra skal man også ta hovedstøyten når ting butter imot. Her har den godeste Rekdal noe å lære.

Han førte klubben fram til gull og sølv og han kan ikke snakke om klubben vår i mer enn ti sekunder før han kommer inn på dette.

Glemt er kvalik mot Sandefjord, en ekstrem hjemmedommer fra Mo IL og en videre eksistens som toppklubb kun på grunn av at John Fredriksen sletta klubbens gjeld på over 50 millioner kroner.

Gudene skal vite at Kjetil Rekdal gjorde mye bra for Vålerenga og vi vil alle til evig tid være

Foto: Thomas Brekke Sæteren

ham takknemlig for det, men det går an å ta litt sjølkritikk også. Alt Rekdal gjorde var nemlig ikke bra. Vi som fulgte litt med på hva som foregikk der oppe på den tida veit alt om det.

Det er godt mulig at styre og stell ikke har vært godt nok, men hvorfor skal Rekdal sitte nede i Tyskland og mene en hel haug om en klubb han ikke lenger tilhører og som han selv sa han aldri skulle synse om?

Mangt kunne sikkert vært gjort mye bedre av alle involverte i klubben, men vi sitter tross alt igjen med tre medaljer på tre år og burde være godt fornøyde med det. Rekdal har mye av æren, styret har sin del og det samme har Siem, Bohinen og alle spillerne. Tusen takk!

De samme folka, ja Rekdal også, har sin del av ansvaret for at vi ikke forvalta gullet fra 2005 godt nok. Verre er det ikke.

Skikkelige mannfolk innrømmer feil og mangler og det perfekte mennesket er heldigvis ennå ikke født. Eller?

KjellG.

Av:
Veggur

Vi har i hvert fall det beste gresset!

Etter den sterke seieren mot Rosenborg på hjemmebane, skulle vi flyte på bølgen (og Moi?) og banke Start fire dager senere på deres nye Sør Arena. Og bank ble det. Bare synd det var våre egne karer det gikk ut over...

Hadde tenkt å rable ned et koselig lite referat fra en festlig tur, men motivasjonen til det var ikke stor etter den miserable innsatsen Vålerenga viste. Men det var før Nimo dro fram den skarpladde muskedunderen! Så her følger et komprimert utdrag av hva vi gjorde der nede i bløde gongsonander-land...

Kule NFF hadde på forhånd sørget for fotballfest ved å legge kampen til en torsdag, men med fleksible jobber kan man få til mye. Så vi var en gjeng som tok oss en lang langhelg, i ei koselig hytte nede ved sjøen i Kjevik. Alt hva vi gjorde der er ikke så interessant for den gjengse leser, men jeg er i alle fall glad hytta var gratis! For når den tørste gjengen man reiser med hver kveld skal inn til Kristiansand og smake av både importerte og lokale dråper,

Heidi, Mona og Trine feirer før kamp.

Engatifo raljerer over gresskvaliteten.

med en taxiregning på 600 spenn hver vei, så blir det litt kroner etter hvert...

Riktignok står ikke undertegnede bakerst i køen når fluidum skal rasjoneres, men som forfatter står man i sin fulle rett til å komme best ut av det selv! Så det gikk i god mat og drikke, samt hyggelige turer på byen, med Premier League, biljard og den tralten der.

Det ble kampdag, og byen ble blåere og blåere for hver time som gikk, så noen hadde tydeligvis trosset NFFs idiotiske kamptidspunkt. 394 stk. for å være pinlig nøyaktig. Optimismen fra forrige kamp var stor, og de fleste hadde stor tro på seier mot et Start-lag som ennå ikke hadde vunnet en seriekamp på sin nye arena. Jeg haika med Ultras opp til stadion, og etter en knapp miles gange fra der bussen måtte parkere, kom vi oss til slutt inn.

Engatifo satte standarden allerede før kampstart, med et solid stikk i siden til Start og gressmatta på Sør Arena. Regnet hølja ned, noe som ikke akkurat gjorde banen særlig bedre å spille på.

Uansett, regn eller ei, begge lagene hadde like spilleforhold, og Start tok oss så det holdt. Vi tapte 1-0 og de av oss som ikke skulle hjem sånn med en gang vassa ned til sentrum for en after-match refreshment. Skremmende få utesteder i byen har brennevinsservering, enda færre har biljard, men man kom seg gjennom kvelden på et vis...

Vi forbarmet oss over noen av Reiseklubbens topplasserte herremenn, som grytidlig neste morgen skulle reise videre til Skottland. Med våre 100 meters gange til flyplassen var vår hytte et greit sted å avslutte når man først hadde havna litt utpå...

At de i det hele tatt kom seg opp er en gåte, og at de kom innom rommet og sa farvel før de gikk har ikke jeg fått med meg... Så de dro, vi ble igjen ut helgen. Vi slapp i hvert fall den kjipte lange hjemturen umiddelbart etter et tap...

...og neste gang leier vi sjøfly!

SKAL DU SELGE BOLIG?

Exact Eiendomsmeglere tilbyr dyktige og erfarne eiendomsmeglere som:

- Gir tett og personlig oppfølging.
- Kjenner ditt nærområde godt etter mange års erfaring
- Oppnår gode priser.
- Vet at den beste prisen oppnår du ved å planlegge salget nøye.
- Har høy faglig kompetanse.

Kontakt oss idag for en uforpliktende verdivurdering og et godt tilbud på salg av boligen din.

EXACT Grünerløkka
Tlf: 22 38 38 35
Olaf Ryes Plass 5
0505 Oslo

EXACT Torshov
Tlf: 23 22 79 00
Vogtsgt. 31, Torshov
0474 Oslo

EXACT
EIENDOMSMEGLERE

meglerhuset for alle

Av:
hbrx

Tallinn!

Tallinn? Estland? Er ikke det tjukkeste Øst-Europa? Nja, nei, utkant-øst kanskje. Beliggende helt vest i øst har de hatt mange besøk. Både inviterte og ikke fullt så inviterte. Korte og lange besøk.

Enga var invitert. Og de færreste av de besøkende ble særlig lenge. Kort fortalt: Vi kom, vi så, vi vant, og vi reiste tilbake. Litt lenger fortalt? OK.

Enga i Europa. Nok en gang. Vi var jo i gamle Øst i fjor. Suksess i byen den gang. Ikke fullt så suksessfullt på banen.

I år da? Nok en gang til en gammel middelalderby stappfull av historie, turister, øl, og langt flere uteserveringer enn Praha. Kan ikke gå galt det! Og det gjorde det jo heller ikke.

Nok en gang er valget å kaste seg over bookingtasten på PC'en, eller vente til turgeneral Veie kommer med reisekatalogen. Denne gangen ble vi vår egen turgeneral. Og det fungerte greit.

Ikke mange valg på flyfronten og en mengde hoteller å velge mellom. Vel, passkomplikasjoner hos reisefølget gjorde at jeg så for meg «Jeg reiser alene»-skilt rundt halsen og ekstra oppmerksomhet hos flyvertinnene. Men dengang ei.

I dagene frem til avreise blir det klart at det er mange som skal reise, og flere som reiser samtidig med meg. Etter vanlig kø og kaos på Gardermoen, grei flytur og kort drosjetur var det klart for Tallinn.

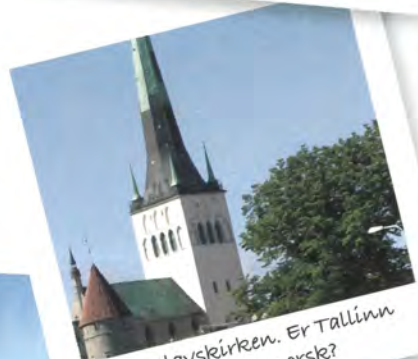
To dager til kamp og ingenting på tapeten. Kun virre rundt i Tallinns godt bevarte gamleby på leting etter øl og klansmenn. I solskinn. Solen over Enga.

Ikke rart suksessfaktoren var høy. Uteserveringene lå tettere enn de berømte fluene. Første oppgave løst, og siden det var blå trøyer på hvert eneste gatehjørne var det heller ikke noe problem å finne likesinnede.

Litt tynt tirsdagsettermiddagen, men fra onsdag morgen flommet byen over av blått. Noe annet var det da vi svingte utenfor bymurene. Betongmonstre fra sovjettiden, glasshoteller og kjøpesentre fra de senere år frister ikke mange.

Obligatorisk. Innkjøring forbudt for hva?

St. Olavskirken. Er Tallinn egentlig norsk?

Havnebyen Tallinn.

Først på klanshotellet for å kjøpe billetter og plukke opp reisefølget som kom med Klanen Airways fant vi frender. Resepsjonen/baren myldret av kjente ansikter med skummende godt i blikket. En sann fryd å peke ut retning til det forlokkende land.

Tallinnveteran etter 22 timer! Og sant å si er ikke bykjernen større enn at det går raskt å

Stille etter at Klanen har reist hjem igjen.

Estisk fotball nede for telling?

Sikkert kjennetegn på forfallen «storhetstid» i øst, rustne flaggstenger.

Aleksander Nevski-katedralen.

gå forbi de stedene man «skal» ha gått forbi og beundret. St. Olavskirken, feitemargrete, øvrebyen med kirkene og utsikten, og til slutt få tatt bilde av seg selv under et gateskilt i hovedgaten. Og tilbake til det flotte torget med rådhuset eller sidegatene der de fleste restaurantene ligger.

For puber er det ikke mange av i finneses harryby nummer en. Men alle spisestedene serverer småsnacks og øl uten å mukke. Og de få pubene som er serverer mat og øl. Så forskjellen er ikke stor. For meg ble det en ny variant av Baltikums ølsnacks numero uno: griseører. Etter å ha prøvd speket og kokt i Vilnius kunne de her varte opp med friterte griseørestrimler. Må prøves!

Klanens webradio informerte jo de fleste om priser og utvalg av øl så vi trenger ikke gjenta mer enn at det var høyst akseptabelt. Utvalget og prisnivå altså. Webradioens bravader ble også et av de hete samtaleemnene utover kvelden etter kampen.

Kampen ja. Det var en slags fotballkamp her også. Omtalt og slaktet annensteds. Vi får nøye oss med å kommentere det faktum at

Klanen var bortimot alene på arenaen med plass til nesten 9000. Spesielt! Også litt spesielt at det ikke var noe stadionur, med mindre det var gjemt over og bak oss.

Store tomme parkeringsplasser, og drosjesjåfører som ikke var helt sikre på hvor denne fotballgreia var. Det ville være en overdrivelse å si at byen ble preget av storbesøket.

Kvelden og dagen etter kampen var det tilbake til mer normalt gjenge. Noen få blå på det som ble stamstripa i gaten ned mot Viru-porten. Men ellers ikke mange blå å skue. Bortsett fra på Klans-puben, som feiret seieren med lavere priser enn ellers!

Noen timer i finværet med litt mat og drikke gjorde godt i en sliten supporter kropp før byens drosjekusker ble engasjert for den korte turen til flyplassen. Mon tro om det hadde vært mulig å få sykkeldrosje ut dit? Det var nemlig ikke spesielt langt. Neste gang kanskje.

Så byen er lett tilgjengelig, og det frister vel egentlig til gjenbesøk. Spesielt om Enga kommer seg opp på godt gammelt nivå og kan høvle over blomstergutta fra Estland.

Tallinn, fra sjøsiden.

Ivrige klansmenn på sightseeing?

Russetreff '07

Årets tur gikk til Ålesund. Til byen hvis fotball-lag vi siden 1991 aldri hadde tapt mot, og en by som tar godt imot oss klansskaller. Det var sommer og sankthansaften, alt lå til rette for et flott, solfylt opphold og tre lette poeng...

Det ble busset, bilet, flydd og noen kom sikkert også sjøveien. 1127 klansmenn og -kvinner inntok Color Line stadion på kampdagen, et imponerende antall mennesker på en tur så langt av gårde, og forøvrig tredje gang at vi solgte alle våre tildelte billetter.

Sjøl tok jeg Bohembussen. Nok en gang rett fra nattevakt til busstur... Følte meg ikke i kjempeslag, men med en stor Deli-kaffe og folk rundt deg som nekter å la deg sove, gikk det ikke lenge før det sa «tsssjj» og jeg satt der med dagens første pilsnerøl. Turen gikk fra fredag til søndag, og bussgjengen hadde booka hytter på en campingplass i utkanten av byen. Jeg og en kompanjong valgte imidlertid å holde oss for gode for denne innavl-hyttecampen, og klemte oss inn, via gode kontakter, på et av byens bedre hoteller. Dette var noe man både skulle glede seg over og angre på...

Vel, det er et godt stykke å kjøre til Ålesund, så loddsalg og kortspill er kjærkomne tidsfordriv. I tillegg var jeg veldig flink til å fortelle de to vitsene jeg kan. Så lenge man bare forteller dem til én om gangen kan man dra den et godt stykke i en lang buss!

Uansett, snaue 9 timer etter avreise, inkludert stopp på Dovre for innkjøp av den obligatoriske svela, dundra vi inn mot Ålesund og Color Line stadion, der alle som var for snobete til å klemme seg sammen i hytter tok taxi til byen og våre respektive hoteller, for å dumpe bagasje, vaske oss under arma og pudre nesen, før vi inntok Ålesund by night.

Det vil si, de fleste andre dumpa bagasjen sin på hotellet. Jeg hadde visst dumpa min utenfor stadion og kjørt fra den, men bussjåfør Ræder hadde heldigvis forbarmet seg over den og tatt den med til byen. Så etter nok en taxitur bar det til hotellet igjen.

Mens makker'n pudret seg, svitsjet jeg litt rundt på alle tv-kanalene. Tørst som jeg var bar det forståelig nok rett i den billige minibaren, som bugnet av alskens goder. Mitt valg falt på en iskald hvitvin.

Hjemmesupporter med gå-bort-sko.

Jeg fylte opp et stort stetteglass, stoppet svitsjinga når jeg så Tone Damli Aaberge på en kanal, lente meg godt tilbake med glasset mitt og nøt... Vinen hadde en noe snodig odør. Dvs, den luktet fis. Og ikke sånn «knis, det lukter fis!», nei, det lukta faktisk skikkelig promp! Slo dette fra meg med at de vel ikke legger inn de mest eksklusive flaskene i minibarene sine, og jeg tok en slurk...

Jo da! Smakte fis gjorde det også! «Huffameg for en dårlig vin, men er flaska først åpna, så har man betalt for den» tenkte jeg, mens jeg fortsatte å drikke. Klemte i meg hele skiten, omtrent samtidig som samboeren var ferdig stelt. Jeg ba ham snuse litt på flaska, hvilket han gjorde. Han tok ikke et glass av den, for å si det sånn. Ytterligere bekræftelse på at det var noe mer enn bare blåbærmuffins her fikk man når man leverte flaska i resepsjonen, og resepsjonisten nesten gikk i bakken av lukta... Vi slapp å betale for den flaska med vin.

Forarget ringte jeg min «gode» hotellkontakt for å fortelle om hendelsen, og fikk latter i retur. Det, og en kjapp fotnote om at det visst er vanlig å tømme vinen og fylle opp med egenproduserte eller andre fluider... Gud så fresh man plutselig følte seg, og for et øyeblikk ønsket man at det heller var hytte uten minibar man skulle bo i... Hva det egentlig var jeg drakk får jeg, og vil jeg heller aldri vite.

Selvste Tico Trubadur

Forbrødring i Ålesund

Uansett, man kom seg omsider inn til byen. Stormen hadde som i 2005 fiksa partytelt med servering for tørste mennesker. For oss som var i Ålesund i forbindelse med supportercupen i fjor var det en svært gledelig overraskelse å se at selveste Tico hadde helgeunderholdningen på Keiser'n. Dette er mannen som fra den ene kvelden til den neste hadde lært seg Kjerka kun for oss VIF-elskende supportercupdeltakere, og for den ellers jevne klansmann er jo dette storveis! Kvelden forløp flott og man våkna ikke på det hotellet man hadde betalt for...

Lørdag. Kampdag. Ny dag, nye muligheter. Ganske kleine karra vi oss ut for å få noe å bite i og ikke minst fukte strupen med. Valget falt på Egon, og tørst som jeg var klinte jeg like godt til med to supercola på rappen (0.8l?). Det var omtrent da jeg tok første slurken at jeg kom på at jeg ikke klarer å drikke cola sånn dagen derpå.

Så der satt jeg med 1,6 liter drikke jeg hadde så lyst på, men ikke maktet å få i meg. Fanta ble bestilt, sammen med nachos. Spiste fire flak av den retten. Var virkelig ikke ved helt god helse denne morgenen...

Godværet uteble, dagen dro seg utover, og man begynte å ane konturene av hva slags sjoslag dette ville bli utover kvelden. Overalt var det folk, i en god miks av innfødte og blå innvandrerere. Kanskje en litt vel god miks skulle det vise seg...

For etter match (ja, den vi tapte 1-0) skulle det virkelig ta av, og ordet forbrødring fikk virkelig bein å gå på! Helt i orden å ha det gøy med, og koze og klemze med supportere fra andre lag, men vær så snill og ikke glem hvorfor du er der da, og hvem du representerer...

Det kunne en periode virke som om flere var der mer for festen enn selve kampen. Overalt sjangla det skitfulle Vålerenga-folk med AaFK-skjerf rundt halsen. Jeg hørte Vålerenga-folk syngte AaFK-sanger. Var til og med borti en som hadde dratt på seg AaFK-drakt, fordi han mente han dro flere damer på det. Gutter og jenter, det der er ikke bare pinlig. Det er dritflaut!

Jada, dere er alle mennesker med ytringsfrihet og fri vilje, men dere representerer faktisk klubben dere «heier» på i større eller mindre grad når dere er på tur.

Skal ikke sammenlikne dette, men de fleste mener vel at våre penere kledde gutter drar klubben ned i sola når de danser med ulver fra andre lag. Er det ikke også det dere bedriver her? Klanen er kjent for trofasthet og kjærlighet til egen klubb! Tenk litt på det.

Selv under kampen tidligere på dagen var det håpløse tilstander: Når du får utdelt kasteruller på tribunen, så skal de holdes på, holdes på og holdes på helt til spillerne entrer banen. De skal ikke kastes etter vakter eller andre 15 min. før

kampstart! Jada, vi er store, toffe Klanen. Men vær så snill bare. Pliis lizm.

For all del, sier ikke at folk ikke skal ha det moro, undertegnede har vel selv latt seg rive med både fem og ni ganger før. Ei heller er jeg malen på hvordan oppføre seg på bortetur.

Poenget er at det må gå an å holde et (litt absolutt) minimum av klasse når man er på tur. Drikk deg gjerne full, bare ikke så full at du ikke får med deg kampen, for det er vel pga. kampen du er der, er det ikke? Og vær så snill og ikke kle deg i andre lags effekter hvis du er supporter av Vålerengens Idrettsforening...

Vel, det var dagens moralpreken. Selv holdt jeg det gående (uten oransje effekter) til ca. kl. 5, med bussavgang i sikte kl. 09.45... Nok en flott tur til Ålesund ble det, bare synd gutta på banen presterte årsverste og tapte mot et virkelig bunnlag.

Jeg satt meg godt til rette for hjemturen, og tenkte tilbake på avreisedagen. Lite visste jeg da jeg gikk på bussen, at jeg var på vei til Russetreff 2007...

Av:
hbrx

Alene mot alle, en tur i og til Bergen

Noen har tatt den tunge jobben med å sjekke om det er verdt å tilbringe mer tid enn høyst nødvendig i landet bortenfor. Er Bergen mer enn pale, pils og politi?

Noen ganger er det greit å ikke reise organisert. Ikke fordi man ikke liker bussturer, rock og øl. For det gjør man. Men noen ganger gjør man noe annet. Som å leke turist noen dager rundt bortekamp mot Hele Bergens Fotball-lag. Det går an. Og det var det jeg skulle.

Så jeg skrapa sammen til flyreise, innkvartering og transport i havgapet der borte. Reiser over i strålende solskinn (kan i hvert fall ikke huske noe annet) og lander i snøvær. 10 cm. snø på bakken. I april. Hurra! Strålende sol dagen etter, plaskregn hele kampdagen og gråvær hele mandagen. Jo da, skjønner hvorfor bergenserne vil ut av Norge. De har jo alt der de er.

Reiste med en kamerat, og sammen saumfor vi distriktene rundt vestlendingenes hovedstad etter noe det er verdt å bruke ekstra tid på. Vi klatra opp på noen (av de lavere) fjellknausene de har for om mulig å finne ut mer. Vi kjørte langt ut i havet, vi trålte «drabantbyene», vi snirkla oss frem i bratte fjellsider, og vi oppsøkte steder ikke engang lokalbefolkningen vet om.

Men hvor brakte det oss? Fant vi noe av interesse? Noe det er verdt å dra en omvei for? Omvei forresten, er det mulig å betrakte det å reise til Bergen som noe annet enn en omvei? Jo da, vi fant da noe. Det har bodd kunstnere som har beriket vår kultur her. Men de er døde og begravet. På sine respektive eiendommer. Kirkegården er visst ikke bra nok her. Sæverud sin var forresten skikkelig vanskelig å finne. Men han har sin egen sjø! Ca. like stor som andedammen i Slottsparken.

De har en nedbrent og gjenoppbygd stavkirke. (Hvem har ikke det...) Oppkalt etter en studentby er den også. Skipsverftene sine har de gjort om til boliger, messehaler og konsertscener. Vi fant to gamle falleferdige reperbaner, et teknisk museum ingen vet om er åpent, og Laksevåg «bymuseum».

Var det noen oppturer i det hele tatt? Jo da. Fint vær på lørdag. Og tur langt ut i havgapet. Det er verdt en omvei. Og Cajun-burgerne i vannkanten.

Men Bergen i seg selv da? Masse små, hvite trehus. Om-trent som Tvedestrand. Men Tvedestrand er en bitteliten landsby. Det er ikke Bergen. Bitteliten altså. Akkurat som med fjorder og bratte fjellsider. Du får overdose. Vi fikk ikke noen store opplevelser der vi snirklet oss rundt i det evige kaoset som er trafikk i Bergen. Skal du noe sted med bil i Bergen, så start med å kjøre i motsatt retning.

Men, var vi ikke på bortetur for å se Enga? Så klart! Lørdag kveld dukket det opp en og annen drakt her og der. Men de fleste som dro tidlig holdt nok en lav profil. Først søndag midt på dagen dukker de første tydelige tegnene på at det ikke bare er rødt som stikker seg ut av det grå. To av privatbussene parkert i vannkanten. Tips: Ikke parker der neste år, Bergen er i ferd med å oversvømmes! Og endelig, etter å ha lettet oss for transportmiddel og pint oss gjennom melkeruteflybussen kan vi innta Champs. Der trer vi rett inn i kampstemningen.

Ekstrem forvandling. Kjente fjes og sanger, og buss og blålys til den lokale fotballbanen. Og billig øl. Sånn skal det være. Buss, blålys og fotball har mange sagt og skrevet mye om. Rart at noen som er såpass overlegne oss østfra i alt skal ha så mye å frykte. Jaja. Det var i hvert fall bra stemning på vår del av tribunen, og pølsene smakte som de gjør på Ullevaal.

Tilbake i byen etter laaang ventetid i buss og engstelse for togtider hos en del finner vi flere stengte puber og redder stumpene av en ellers grå kveld på det trivelige stedet Finnegans. Anbefales til neste gang. Om det blir en neste gang da? Vi fant ikke noe vi ville se om igjen utenfor Bergen. I Bergen er det ikke stort bedre. Øl og puber er liksom ikke så unikt. Og det virker ikke som om det er populært om vi kommer igjen heller.

Men, jeg vet Gutta i Blått trenger oss neste gang også. Så da blir det vel tur igjen. Hvis vi gjør vårt, så regner jeg med at spillerne gjør sitt.

Neste gang blir det: Rett til stadion, 3 poeng, rett hjem!

BYENS BESTE

80 budbiler

20 lastebiler

Gode ref. og priser

Levering til avtalt tid

DØGNSERVICE

22 79 00 00

Snart 20 års erfaring

www.toms.no

TOM'S

ONLINE

TRANSPORT & BUDSERVICE AS

Bud – vare – last

Kamp mot all rasisme

Av: Øystein Nysæter og Magnus Bernhardsen

I midten av juni deltok ti klansmenn på en antirasistisk fotballturnering i Hamburg. Det var andre gang Vålerenga var representert, og dessverre andre gang vi måtte reise hjem før turneringa var avslutta. Klanen er fremdeles ubeseira i turneringa, men endte likevel opp på sjesteplass... Vi måtte hjem og se LSK-VIF.

A	
Herri Norte Taldea	
TeBe Party Army	
Anifa Bergamo	
VIF Klanen	

1	10-00	2	Herri Norte Taldea - TeBe Party Army	2-0	
2	10-05	2	Anifa Bergamo - VIF Klanen	1-0	
3	11-15	17	Herri Norte Taldea - Anifa Bergamo	1-0	
4	11-15	18	TeBe Party Army - VIF Klanen	1-0	
5	12-00	13	Herri Norte Taldea - VIF Klanen	1-0	
6	12-45	24	TeBe Party Army - Anifa Bergamo	1-0	

VIF KLANEN
TeBe Party Army
Herri Norte Taldea
Anifa Bergamo

Tabell fra gruppespillet.

Etter å ha kjempa mot fascismen i fly, ubåter, tanks og som infanterister, så de fascistene på gatene i England. 43-gruppa ville fullføre den antifascistiske kampen, og nedkjempa den fascistiske organiseringa fysisk. Det var en spennende fortelling, med flust av gode anekdoter. Den fascistiske gatepropagandaen forsvant nærmest som følge av innsatsen til gruppa, som etter hvert talte mange hundre medlemmer.

Det var også foredrag om kampen for Ungdomshuset i København og om et interessant prosjekt blant Babelsberg-supporterne. «Fans beobachten Polizei» er et prosjekt der supporterne tar med seg advokater på bortetur, slik at de kan dokumentere og forebygge politivold og makt-ogregrep. Etter at politiet er blitt klar over at supporterne har advokater «i sivil» med seg har det blitt langt færre konfrontasjoner med sup-

Rote Flora.

Øl.

porterne. «Trivsel uten snuten», som det gamle slagordet lyder.

Det var konserter hver kveld, og den største konserten var på lørdagskvelden i det okkuperte huset «Rote Flora». Musikken var god og variert, men innklimaet var dårlig – varmt og røykfullt, så det var begrensa hvor lenge man orka å oppholde seg der. Det var også en pønkfestival i Hamburg mens vi var der, og en delegasjon fra Klanen tok turen dit.

Fredrik i ferd med å score mot TeBe Party Army.

Klanens stolte menn.

Nimo, Magnus og Fredrik i KZ Neuengamme.

St. Pauli har som kjent mye flott supporterutstyr, gjerne dekorert med sjørøver-dødningskallen. Klansmenn ble spesielt begeistra for brødristerne og tomte utsalget for St. Pauli-ristere, så nå kan du få rista brød med dødningskalle på i mange hjem på Oslo øst.

Vi bodde på hotell, men det var ikke en luksuriøs opplevelse. Vi endte opp med å bo ti mann på ett rom, med én dusj og én dass. Man kan lure på om ikke det trengs et kurs i botrening for deltakere på framtidige turer... Her kan vi anbefale flere eksisterende tiltak fra rusmiddeletaten

i Oslo. Snorkestafetten gjorde også at nattesøvn ble begrensa, og døgnrytmen var variert – noen la seg samtidig med at andre sto opp.

Nordmenn lar seg stadig overraske over hvor billig alkoholen er i utlandet, og vi lot aldri en sjans til å benytte oss av de gode tilbudene gå forbi. Som seriøse sportsmenn visste vi hvor viktig det var å holde væskebalansen ved like, og med en dedikert lagleder var det alltid et brett øl på sidelinja. Hvis bare innsatsen til vålerengaspillerne hadde vært like god etter en god fyll... Laget holdt god Tony Adams-promille, og

vi knakk nok koden for forholdet mellom promille og poeng.

Det var en god gjeng som dro ned, og opplegget og samholdet gjør at vi alle vil ta turen igjen. Noen fikk ikke nok av supporterturnering og er i skrivende stund på vei til ny antirasistisk fotballturnering i Bologna i Italia! Rapport kommer seinere, men den inneholder nok også suksess på banen og banketten.

Norway Cup 2007

Tårer og glede, sol og regn, spillere, trenere og supportere. Norway Cup 2007 er ferdig. Våre fotografer Steinar Jensen (til venstre) og Kevin Skjøthaug (under) har fanget noen øyeblikk fra Ekebergsletta. Klanen ønsker å takke teltpasser Svenna, teltpassansvarlig Sjappesjef Veie, samt alle Vålerenga-spillere og Vålerenga-supportere som gjorde også denne Norway Cup-uka uforglemmelig.

Foto: Steinar Jensen og Kevin Skjøthaug

Foto: Kevin Skjøthaug

Supporterkjøppen 2007

Klanen hadde supporterjøppen sist gang i 2000 og da var det Sirkus Smedhus som dro i trådene. Knall arrangement men værgudene var ikke på vår side. Da Norsk Supporterallianse sleit med å finne ny arrangør tok jeg kontakt med Nimo og dermed slang vi inn en søknad. Ikke så vanskelig å få kastet sånne ting etter seg, så da var det bare å sette seg ned og starte arbeidet. Vi har slitt litt men er det noe som ikke knekker oss så er det motgang.

Hele kjøppen skal spilles på Ekebergsletta lørdag 8. september. Vi har fått låne en del baner av Oslo Fotballkrets og takk for det. Banene er de som ligger rett ved kunstgresset. Vi har valgt denne dagen da Norge spiller storkamp borte mot Moldova. Allerede er en del lag påmeldt, og vi kan dessverre ikke ta inn flere klanslag enn de som nå er påmeldt. Men ta kontakt med de enkelte lag, så får man helt sikkert spille.

Selve dagen håper vi på godvær, men vi leier for sikkerhets skyld inn et stort telt. Der kan man kjøpe kald leskedrikk med og uten alkohol, men husk å være blid og glad, ikke full og dum. Mat kan man også få kjøpe. Vi har hyrt inn Royal Junk som lager mat selv den mest kresne liker. Vi har også hyrt inn par diskjockeyer som skal snurre plater på skift. Fanzine-Zentralen kommer også til å ha salgsstand, så her kan man kjøpe fanziner for en meget billig penge. Trekningen av hele kjøppen kommer til å skje på Klanens webradio. Følg med på diverse nettsteder og i dagspressen.....

Vi har valgt å ikke ha bankett på et eget sted, men satser på å ha et uoffisielt etter-supporterkjøpp-treff på legendariske Tranen i Oslo. Er vi heldige så spiller trubadurkongen Arnie Norse også.

Vi håper mange tar veien til Ekebergsletta denne lørdagen og setter farge på kjøppen. Har du tenkt å gjøre kodd?? Så dropp det, da ødelegger du bare for deg og din supporterklubb. Men vi som arrangerer er ganske spent på om:

- Plankehaugen kommer med sin hest?
- Kråkevingen kommer med Rune Tangen?
- Kanari-fansen finner veien med sin tromme?
- Klanen vinner mer enn banketten?
- Skeid-oksene greier å stille lag?
- Bastionen kommer med snitter og Champagne?
- Været blir knall?
- Om det kommer gamle styrehelter fra NSA??

Velkommen til tigerstaden denne helgen!

Mikkel K

PS: Fylldig referat med bilder kommer i neste Klansropet.

PPS: Blir det stor suksess, se ikke bort fra egen Klanskjøpp som andre supporterklubber har. Noe må jo vi rappe også?

Antirasistisk verdensmesterskap

Hva får seks klansmenn til å bruke til sammen 77 timer på danskebåt og i buss for fem dager i Italia? Deltagere fra 40 land, 8000 mennesker, fotballturneringer, konserter, DJ'er, restaurant og bar, basketball, volleyball og andre idretter, økofest, antirasismeplassen, debatter, utstillinger og filmer.

Summa summarum er disse stikkordene noe av hva dagene utenfor Bologna handlet om.

Vår reise startet søndag 8. juli fra Vippetangen, med en liten strek i regningen: Vi skulle egentlig vært sju, men blei redusert til seks. Sånn er det når man driver med terapi på frivillig basis... Å si at vi gledet oss til drøye 16 timer ombord DFDS-fartøyet blir vel å ta i. Men vi tok det som en oppladning til 26 timer i buss fra Køben til Casalecchio di Reno (Bologna)...

Bussen styres av en Brøndbyfan, en tørst friker som delte på kjøringa med en norsk pønker og bikkja hans. I tillegg til oss var det 30 «Rude Lions» (FC Københavns anti-fascistiske gruppe). Da er det en fordel å være en smule «sliten»...

Selv om det blei en laaaang tur, så var det en stor fornøyelse å bli kjent med våre danske venner. Bussen var kanskje ikke av samme kvalitet som vi er vant med, men det tok man igjen med mye drikkevarer og sosial omgang.

Vel framme, nesten to døgn etter avreise, så labbet vi opp til campingplassen for å slå opp telt og lavvo (som de fleste andre omdøpte til tipien). Våre danske venner slo leir noen skritt lenger opp, hvor de også satte opp et partytelt, der vi kom til å tilbringe litt tid i løpet av dagene som fulgte.

Over til teltet. Etter at vi første dagen måtte lunse i Rosa Luxemburgs Bocciahall (!) blei dette vår faste oase. Her var det skygge, her var det øl og her blei det en fantastisk stemning. Synginga blei bare bedre og bedre utover kvelden og i reneste skomakergata-stil så tente vi våre lykter (bluss) når det mørknet. [Sjekk youtube og «mondiali antirazzisti» for smakebiter]

For å få noe mer ut av arrangementet, annet enn å drikke, feste, spise, spille fotball, svette ihjel og generelt titte på det som utstillingene hadde å by på, de tilreisendes bannere etc., så måtte man stikke hue sitt litt fram, forklare hvem, hvor, hva etc. Skjønt, slike ting går ofte av seg selv, når man møter diverse lag i løpet av en turnering. Bare at her er det snakk om så mange forskjellige

ge mennesker, samlet på ett lite sted. Det blir det litt festivalstemning av, på godt og vondt.

Om laget skal det ikke skrives annet enn at dersom Välerenga hadde gitt like mye i forhold til forutsetningene hadde vi leda serien klart. Alle-rede ved første ballberøring blei det stuft inn i en duell med en dramatisk kjeveskade som resultat. At dette skjedde på en bensinstasjon i Danmark og at begge involverte var på samme lag er ikke så viktig. Her var det full innsats, noe som resulterte i at vi på et tidspunkt hadde flertall av spillere med skader. Blø for Enga og så videre.

Selve turneringen endte for vår del når gruppespillet var over. Det blei rett og slett for varmt, for tøft, for slitsomt... Vi fikk heldigvis litt assistanse av danskene slik at vi i hvert fall hadde en innbytter, ellers kunne det kjapt blitt sykehusopphold på noen og enhver.. Vi åpnet mot Primrose Hill fra London, som var et miksa lag av italienere og engelskmenn. Her var vi ikke i nærheten, altfor seriøse for vår smak...

Nok et tap kom mot Arcimondo (en ungdomsklubb-gjeng med marokkansk-italienere), som vi måtte vente fire timer på. Vi blei fortalt at de hadde motorhavari og at vi kunne vinne på walk-over hvis vi ville, men vi er jo ikke vanskelige, og nok av fluidum var det å få uansett... Da vi i ettertid fikk vite at dem var fra Bologna, følte vi oss

litt snytt (for å komme seg til turneringsområdet tok det et kvarter med tog og 5 min. med buss + noe gange). Dessuten spilte dem verken med promille eller fyllesjue, noe som ga en nærmest dopinglignende fordel mot et lag som vårt.

Vi måtte vente til andre dag av turneringen før vi fikk vår første og eneste seier, mot Rijkard Jugend, som var litt mer på vårt nivå igjen. Det blei en knapp seier til oss, med avgjørelse i sluttminuttene. Det mest dramatiske øyeblikket kom derimot når keeper Bent ikke greide å bestemme seg for om han skulle løpe ut og møte han som var alene med keeper eller om han skulle inn i mål og hente/beskytte ølen. Heldigvis for oss valgte han til slutt det første og målsjansen ble avverget. Deretter blei det nok et tap mot FARE, som igjen blei altfor seriøse, før vi avsluttet med et knepent tap mot Lazy Grasshoppers fra Tyskland, som strengt tatt var det dårligste laget vi møtte.

Men grunnet seriøse alkohol-ettervirkninger, en nådeløs sol og slitne kropp og sinn generelt gikk det som det gikk. Vi var egentlig veldig fornøyde med at den fysiske delen av arrangementet var over for vår del. Det hele blei egentlig godt oppsummert av en fra laget Alcolisti Antirazzisti (alkoholiserte antirasister) etter et surt baklengsmål: «Slapp av, alt er kult! Det gikk bra med pilsen» mens de pekte på pilsen Bent hadde inne i målet. For de som ikke veit det, så handler en supportercup om mer enn å vinne. Dette hadde arrangørene også prøvd å formidle, men vi var litt uheldige og møtte noen av de som ikke hadde fått med seg det.

Over til noe annet enn tørste og såre kropp, så var som sagt dette arrangementet noe mer enn en turnering. Etter å ha stikki hue litt fram, så fant noen av oss gamle og nye kjente, bl.a. noen fra Los Fastidios som spilte på Blitz for noen år

sida, som ivrig fortalte hvor mye de savna både Oslo og Blitz og var veldig lystne på å komme tilbake snart!

Nytt fra deres front, var at de sammen med den politiske venstresida i Verona (hvor mange fra bandet kommer fra), nettopp hadde startet opp en ny supporterklubb. Verken venstresida i Verona eller fotballklubben, Virtus Verona i 5. divisjon, er foreløpig store, men de er som en opposisjon mot det mer kjente Hellas Verona, som har en fanskare med mindre hyggelige verdier...

Så får vi se hvor mange år det tar før de klatrer oppover i divisjonene, det kan bli et virkelig interessant Verona-derby... Naboene våre ved teltet var Texas Anti-Borders Patrol, som kjente igjen Magnus fra forrige år, hvor han var en ensom representant for oss. Og ikke minst Easton Cowboys/-girls, med bl.a Punky Steve, som er en meget god bekjent av Løkkas Sorte Svin (gammal supportercup-traver fra Klanen, nasjonalt og internasjonalt). Kjente fra St. Pauli var også selvfølgelig å treffe.

Cred til arrangørene for å samle så mange mennesker, enten det er supporterklubber, band, ungdomsklubber, vennegjenger eller sammensatte lag fra steder i verden med både trist og betent historie. I tillegg kan vel det sosiale nevnes, et passe antall dasser og dusjer, samt vannspringer og søpledunker. I det hele tatt et veldig bra gjennomført arrangement og en kjempetur for de av oss som var der.

Nå kan det høres ut som om dette er et litt i overkant stort arrangement for å skulle gjennomføres kun basert på dugnadsinnsats. Det var det til en viss grad, som er imponerende, men det måtte selvsagt en betydelig støtte til, fra både fylke og kommune. For å redegjøre for hvilke organisasjoner som sto i fokus for å gjennom-

føre dette VM, så klipper vi inn fra det offisielle programmet på engelsk: *The Antiracist World Cup is organised by «Progetto Ultra»-UISP Emilia Romagna» and by the historical research institute «ISTORECO».*

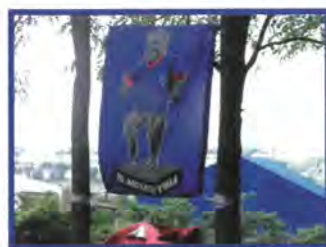
Progetto Ultra, a project promoted by UISP, operates since 1995 in order to preserve the traditional values of popular football fan culture and prevent discriminatory and xenophobic behaviour inside and outside football stadiums, through social projects aimed at and carried out with fans. www.progettoultra.it

UISP, the Italian Sports for All Union, is the largest Italian sports association. Its main goals are to promote the social values of sport, to organize initiatives aimed at preventing discriminations and social exclusion, and to take part in international cooperation projects. www.uisper.info, www.uisp.it

Samlet så gjør dette at uansett hva man velger, enten det er å utveksle erfaringer, meninger eller bare prate med folk, gå rundt og titte, kjøpe en genser eller to fra en av de mange salgsbodene, gå på konsert, drikke øl og syng sanger langt utover natta, så sitter man igjen med en god følelse. Som sier at dette er noe riktig, for fotballen, supporterkulturen, antirasismen og en bevisstgjøring av hva som faktisk skjer på fotballscenen rundt omkring i verden. For så vidt også i de forskjellige samfunn.

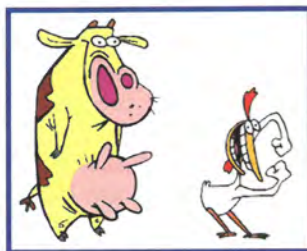
Etter mye moro, dag og natt, vendte vi snuta hjemover igjen. Bussturen blei like fuktig, roykfull, lang, varm og festlig som nedover. Når vi nå endelig er hjemme, er vi i hvert fall enige om at vi skal tilbake neste år! Forhåpentligvis flere. Dog kanskje ikke i buss...

For Klanen i Italia: Audun, Bent, Jørund, Magnus, Nimo og Øystein.

Ku og kylling

Tom Nordlie og Jan Åge Fjørtoft må være to av landets største skrullinger. Nå skal de ta seriegull. Tidligere i år skulle de vinne UEFA-cupen. Jan Åge hevdet også i et øyeblikks galskap at LSK er Norges stolteste klubb.

Av: Kjell G.
Tegning: Lars Bull

Ikke rart at vi sliter litt her i landet når våre mest ærerike menn presterer å ryke ut av Europacupen nede i fotballgigantlandet Luxemburg. Så stolt, så Lillestrøm!

Hele Europa holder pusten og håper det tar mange år før man igjen får besøk av Trommefansen og deres åndelige leder, glad-kristenfundamentalisten fra det mørke nordvestland.

Tom Nordlie er det vel heller ikke mange som vil savne. Unntaket er muligens bratwurstprodusentene nede i Luxemburg som opplevde den reineste gullalderen et par dager tidlig i august. Seriemestere? Vil klubben noensinne lære?

Når man ikke har vunnet seriegull siden det forrige årtusent lønner det seg å gå stille i dørene, da stiller man ikke med Jan Åge and the Fatman i første rekke. Det bråker litt.

Jeg har store problemer med å takle det hvis Brann blir seriemestere. Vinner Lillestrøm greier jeg ikke å takle det i det hele tatt. Bare tanken på å se Ku og Kylling danse sammen foran hundrevis av trommer får hele magan min til å vrenge seg. Det må bare ikke skje. Heldigvis kommer det ikke til å skje heller. Tom Nordlie er garantisten for det.

Publikum strømmer til Lyns kamper. I følge klubbens pressetalsmann, Bastionen og andre troverdige sjeler øker dette tallet år for år. Steven Lustü sa det samme da han spilte i rødt og hvitt også. Og da må det være sant.

Samtidig mister VIF tusenvis av tilskuere hver eneste sesong. Fakta faen. Vi er på vei utfor stupet mens det på deler av Oslo vest kun er fryd og gammen.

Hele 6000 mennesker, hvorav 1500 var gule og svarte, møtte opp for å se nabooppgjøret mot LSK på en lun og deilig søndagskveld tidlig i august. Helga før møtte 18 000 opp for å se et våle-rengalag trygt plassert helt i bønn av tabellen møte Brann.

Nok en gang fikk vi se at Lyns tilskuermatematikere veit hva de snakker om. Ikke rart Atle Brynestad smiler fornøyd i skjegget til Linn Stokke, Lyn må da være hans beste investering noensinne.

Og han har gjort mange gode forretninger, både med saker og ting og med mennesker, spesielt med kulørte unge mennesker. Rekk opp hånda den som handler ofte på Smart Club...

Ettersom klubben tydeligvis får dusinvis av nye fans hver eneste dag kan man saktens lure på hvor de gjør av seg til daglig, for i Oslo kan de i hvert fall ikke bo. Hvor er dem?

Rekk opp hånda den som har sett en Lyn-supporter i hovedstaden den siste måneden. Er det innført portforbud mot alt som heter Lyn her i byen? Hvis så er tilfelle må jeg få lov til å applaudere byrådet for å endelig ha fått til noe riktig.

Henning Berg var i hvert fall ærlig da han sa at Lyn ikke var noe topplag. Klubben er ikke, har ikke, og kommer aldri til å bli et topplag. På tross av den fantastiske økningen i publikumstallene.

Kanskje det er på høy tid å hente et lastebillass med nigerianere igjen? Visste dere forresten at Lyn står som «eiere» av 2500 planfadderbarn? En hundrings i måneden er en dråpe i havet for kyniske barnarbeidutnytttere som Atle «Porselen» Brynestad.

Alle er gutter, mellom 8 og 15 år og elsker fotball og FC Lyn Oslo. Ryktene sier at disse guttene alle går rundt med bomull både i hue og i ræva og lurer på hva Atle egentlig har satt dem til å jobbe med.

Noe innen fashion kanskje, for slaveriet ble vel avskaffa for mange år siden? For et stort og engasjert hjerte denne klubben har!

Har TV2 blitt smartere?

Av Øyvind Wormnæs

Noen ting tyder på det. I hvert fall har fotballdekningen blitt det. Det har tatt mange år og kostet en milliard, men nå er de på vei. De lager i hvert fall bedre fotballprogrammer.

Det har vært ille. Lenge har verken klubber, TV eller NFF for den saks skyld trodd på fotball når de skal selge fotball. Det er litt rart, siden fotball er en av de største underholdningssuksessene i Norge.

Vi har sett det på stadion, når klubbene tror de må ha pauseunderholdning «for å lokke flere på stadion» (som om noen vil betale for å komme på en fotballstadion, til en fotballkamp, av noen annen grunn enn å se fotball). Vi har sett det på landskamper, Gud bedre. Og ikke minst har vi sett det på TV. Ingen har laget TV for fotballinteresserte.

TV har vært ille, og TV2 har virkelig prøvd å være sirkusklovnere de luxe. Særlig Hoff og Mini skulle gjøgle folk til skjermene og reklamepenger til kanalen. De snakket nesten ikke om fotballkamper. Hver runde var fokus på dommerfeil en fast post på programmet («Vi kommmerr tilbake med alle de kontroverssielle situasjonene rrrret etterr pausen»). Alle kamper besto av én eller to situasjoner, særlig dersom det var en dommer involvert. De resterende 89 minuttene pluss tillegg fantes ikke.

Å kommentere en kamp betydde å snakke om hvor en spiller har spilt før, om lagene har møttes før, hva som skjedde da de møttes i 1839 eller deromkring, hvor de skal spille neste gang, om noen spillere har noen interessante hobbyer... Norsk sportsjournalistikk har generelt vært ren kjendisjournalistikk, nesten uansett idrettsgren.

Det finnes en bedre måte å gjøre det på. Svensk TV har gjort tingene annerledes. De har hele tiden hatt mer fotballfag. Det viktigste er ikke å si noe hele tiden, men å kommentere det folk ikke umiddelbart ser selv. Det har vist seg å trekke folk til skjermene. I 2001 laget svenskene (som da lå langt foran oss i publikumstill og fotballinteresse) og i 2003 NFF hver sin undersøkelse av hva som er viktigst for å øke fotballinteressen, riktignok med vekt på publikum på kamper.

Hva kom de så til? Det viktigste for publikum på en fotballstadion er stemningen blant fotballsupporterne. Det er viktig med TV-dekning for å øke interessen. Det viktigste TV-programmet i Sverige var Fotbollskväll, som de har hatt siden 1998.

Hva var så Fotbollskväll? Det var et fotballfaglig program, en oppsummeringsrunde med målene, vurderinger av kampene, intervjuer og diskusjoner om forrige og neste serierunde. Programmet gikk etter at serierunden var ferdigspilt, så alle visste resultatene. De «måtte» rett og slett grave dypere. Det var rett og slett så langt fra «radio på TV», som vi har hatt som hovedprogram i Norge, som du kan komme... Fotbollskväll var dét programmet du ikke kunne miste hvis du var interessert i fotball i Sverige.

Nå har TV2 betalt den berømte milliarden, og de må få mest mulig tilbake. Hva gjør de da? Etter et famlende år har de endelig lært. Nå ser de på kampen, og snakker om den. Bengt Eriksen tegner og forklarer om hvorfor en kamp gikk som den gikk. Det er mer fokus på hva spillerne og lagene prøver å få til, og mye mindre på en dommeravgjørelse eller enkeltsituasjoner. De prøver å gjøre folk litt klokere. Det kostet dem en milliard å skjønne det, men nå er de endelig på vei.

Nå kan vi håpe, eller til og med forlange, at TV2 fortsetter langs den veien. Det virker. Det er god TV. Samtidig skal vi kreve at klubber og NFF følger opp med mer vekt på å støtte opp under supporterstemning på stadion. Jo da, vi har sagt dette i årevis, men de har jo til og med selv funnet ut at det er viktig, og nå kan de se at det er riktig...

Murmester Knut Guttorm as

Medlem av Norske Murmesteres Landsforening

Utfører alt av håndverktjenester!

Egne servicebiler og håndverkere.
Spesialpriser til klansmedlemmer.

Mob: 91 71 31 05 • Fax: 22 23 51 61

Tre år i VIF

Ja, hva skal en si? Tre gull, to seriemesterskap og et VM... Kanskje den forwarden gjennom tidene med minst poeng i forhold til istid? Jeg kan ikke si at jeg har spilt gullet ned i buksa deres i alle år, som Barlie hevder, men jeg har i alle fall brøytta vei på godt og vondt.

Det hele startet med en treningsleir i Tønsberg i august 2004 og jeg husker det som det skulle vært i går... treningskamp og debut mot Stjernen.

Jeg klarte ikke å skjule min stolthet, da jeg tok på meg VIF-drakta med Nervik på ryggen i garderoben før kampen. Og enda verre ble det da jeg senere serverte Drosja Nygaard pucken, som i kjent stil klinka skiva i buret. Jeg jubla som jeg skulle ha vunnet i Lotto og gutta satte meg forståelig nok raskt på raringlista. He he... Det de ikke visste var at jeg har en far oppvokst på Vålerenga og av den grunn har oppveksten min utpå landet vært preget av Vålerenga, Vålerenga og Vålerenga. Av den grunn, ganske så stolt ja.

Jeg forsto fort at det jeg var god på i 1. divisjon ikke var nok til å få en plass på laget. Idretten er ærlig sånn, i alle fall Vålerenga er ærlig sånn. Er du god er alle inkluderende. Er du ikke god, er de fleste tilbakeholdne og skeptiske. Det er kynisk oppriktighet. Det er til lagets beste.

I sistnevnte situasjon gjør en automatisk det alle trenere liker: jobber knallhardt og unngår å gjøre feil. Det ble min vei og Stubdal digga det. Da jeg i tillegg fikk ros fra trenere og lagkamerater etter et par fine taklinger, ble min rolle komplett. Jeg hadde «funnet meg selv» og jeg bestemte meg for å perfektionere rollen som

powerforward til mutterns fortvilelse. Det er ikke alle som får tillit og samtidig blir fritatt for ansvar: Gjør det du er god på, scorer du så er det bonus. Det kaller jeg luksus. Vi mennesker har en unik evne til å tilpasse oss...

I Vålerenga finner en kun fargerike og særegne personligheter som sammen representerer en syk vilje og vinnerkultur. Jeg har hatt det ekstremt kult og ledd vanvittig mye i disse årene, men det er vel ikke så rart med tanke på alle raringene i klubben. Og Larsen, her er mitt bidrag til raringlista:

TOPP 5 RARINGER:

- Allmennkunnskapens læremester: Øystein Olsen
- Glalaksen med uvane å snakke før han tenker: Vegard Barlie
- Den manipulerende glagutten med munn-diarié: Kenneth Larsen
- «Livets lyse side»: Tom Andre Jakobsen
- Særhetens overmann: Lars Erik Lund

Nå er det vel mange som vil hevde at undertegnede hører hjemme på denne lista, men det betviler jeg ettersom det skal godt gjøres å være rarere enn disse gutta her. Jeg skal innrømme at jeg har latt meg påvirke av Larsen og Barlie, men nå som jeg har sluttet gleder jeg meg til å bli normal igjen!

➔ Aleksander Nervik.

Foto: Kevin Skjothaug

Jeg vil gjerne takke alle i Vålerenga-familien for tre fantastiske og innholdsrike år. At jeg fikk anledning til å spille for klubben er jeg veldig takknemlig for. Nå er det slutt og det har vært et tøft valg. Jeg ønsker å satse videre på min yrkeskarriere og samtidig få mer tid sammen med min familie. For meg vil Vålerenga alltid stå høyest og jeg vil ta med meg minnene for all tid. Tusen takk!

Med vennlig hilsen, Aleksander Nervik # 35.

Mathis Olimb tar steget videre til Tyskland

At mange av Vålerengas unge gullgutter kommer til å havne i større klubber er det ingen tvil om. Først ut er Mathis Olimb som har signert for Ausburg Panthers. Selv om klubben hadde håpet å beholde alle unggutta i hvert fall én sesong til fikk Mathis et tilbud han ikke kunne si nei til og forlater oss for denne gang.

Av: Marius W.
Foto: Kevin Skjothaug

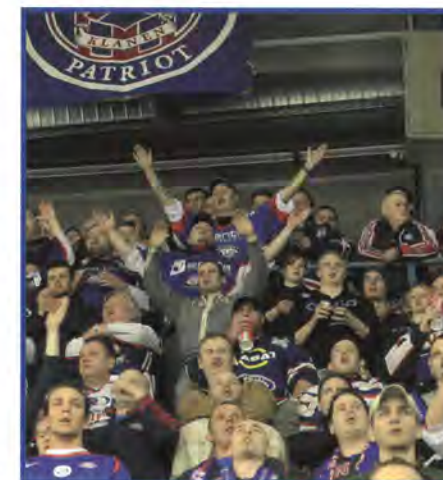
Etter tre sesonger i Vålerenga er du klar for Tyskland og nye eventyr. Hva har egentlig disse tre årene betydd for deg?

- Det har betydd mye for meg å være i Enga. Det er Norges største og beste klubb, med mange fantastiske typer. Det første året var så som så, men jeg føler at både andre året og sist sesong var veldig bra. Selv om det ikke blei så mange poeng for to sesonger siden som i fjor, føler jeg at jeg har prestert bra i begge disse to sesongene. Og det er en tid jeg alltid vil se tilbake på. Det er bare ett lag i Norge og det er Vålerenga.

Hva vet du egentlig om Ausburg Panthers og tysk hockey?

- He he, egentlig ikke en dritt. Ausburg er vel en klubb som sliter i bunnen av tysk hockey og jeg trur det ligger i Bayern-distriktet et sted. Jeg vet at Christian Chartier også skal spille der og det er en stor fordel for meg at jeg kjenner noen der fra før. Det er ekstra bra at det er en så bra fyr som Chris.

Det blir jo veldig annerledes for deg å være i Tyskland kontra Enga. Du reiser jo fra familie og kamerater. Du er ikke redd for å bli ensom og bruke fritiden på Reperbahn?

- Ha ha, jeg kan garantere at jeg ikke skal henge på Reperbahn. Det skjer ikke, men det er jo klart at trivsel er viktig for å fungere på banen. Funker det ikke utafor rinkene så funker det ikke innafor heller. Jeg regner med at jeg kommer til å få en del besøk av kamerater, dama og familie og sånn så jeg trur det skal gå bra. Jeg har jo også Chris der nede så jeg trur ikke det skal bli noe problem.

Var det viktig for deg å komme ut i Europa nå?

- Jeg hadde jævli lyst til å reise nå. Har du lyst til å leve av hockey så må man ut i Europa. Jeg er ivrig på å komme ned der og vise meg frem. Jeg reiser ikke for å bli noe stallfyll. Jeg skal inn på laget og vise hva jeg er god for. Jeg må kanskje ha litt magamål med en gang, men jeg skal på laget og prøve å bidra like mye der som jeg har gjort i Enga.

Blir du rik?

- Jeg har fått en 1+1-kontrakt som vil si at jeg har ett år pluss opsjon på ett år til. Første sesongen tjener jeg greit og eventuelt andre sesongen vil jeg tjene bra, men jeg reiser ikke først og fremst

for penger. Jeg vil spille på et så høyt nivå som mulig og jeg har jo som alle hockeyspillere en drøm om å spille i NHL.

Hva har Shampo betydd for din utvikling og for at du nå kommer deg til utlandet?

- Shampo har betydd masse. Han er en veldig god trener som gir folk muligheten til å prøve og feile. Gjør du en feil blir'u ikke hogd hue av, men får muligheten til å prøve igjen. Dette har gjort meg tryggere på meg selv og har bidratt mye til min utvikling. Han er også et naturlig forbilde for min generasjon spillere. Han var jo fortsatt best i Europa for bare to år siden og alle kjenner hans karriere. Han kjenner den moderne hockeyen og har sørget for at vi har de beste treningene i Norge.

Har du noen råd til de andre unge spillerne i Enga som ønsker seg til utlandet?

- Jeg føler ikke at jeg er i noen posisjon til å gi råd til andre. Det eneste som er viktig er å trene hardt, så er det mange på dagens Enga som kommer til å få muligheten ute.

Noe du vil si til supporterne før du reiser?

- Vil takke alle for denna gangen. Dere er de beste i Norge og fortsett å stå på. Kom til Jordal og støtt laget. Vålerenga har noe veldig bra på gang nå, så vil man se god hockey, reis til Jordal og fortsett med den gode jobben dere gjør for gutta på isen.

Vi takker Mathis for alt i denna omgangen og ønsker ham lykke til i Tyskland. Han har lovet å skaffe billetter til Klanen om noen skulle finne på å reise til Tyskland for å se hockey, så lenge vi lover å ikke komme alle sammen samtidig. Og om han skulle vende nesa hjemover igjen er det selvfølgelig bare Enga det er aktuelt å spille for.

Har vi egentlig plass til flere bølter?

Av: Anette og Paul Rognerud
Foto: Kevin Skjøthaug

Selv med overfylte premieskap og pussemannskaper som sli-ter seg gjennom doble skift, er vi alle sultne på mer heder og ære. Halvveis ut i september droppes første puck i jakten på ny bølge. Da byr vi Stjernen opp til isdans i lekegrinda. Vi har mistet mange av fjorårets tapre is-krigere, men mange spennende ansik-

ter å se fram til utover vinteren. Fra skogen kommer også en utmagret ulv og to sultne tigere som hungrer etter å spise av fatet. Må heller ikke glemme at unggutta har kastet gitteret, så ut-sikten er det ikke noe å klage på.

Stjernen, ja... Lett match! Kjøpe, kjøpe, kjøpe. Tape, tape, tape. Skal de aldri lære? Geir Myhre gjorde alt som sto i hans makt for å fjerne dette laget fra hockeykartet en gang for alle. Og han var nære! Er ikke poenget med Harryhandel strengt tatt å ta med hjem godt, billig kjøtt som ikke har gått ut på dato? Ikke for Geir, nei! Gir du Geir nøkelen til klubbkassa er den tømt før du vet ordet av det. I tradisjonens tro har mange etter han forsøkt seg med denne ufor-

ster har også kommet inn, så det ingen grunn til å være annet enn optimist!

Med ny amerikansk keeper som etter sigende stopper så å si alle som prøver seg, er det mye som tyder på at Sham-po hovedsakelig kommer til å konsen-trere seg om det offensive spillet fram mot sesongstart. Poengplukkeren i år kommer fra Canada, og skal man tolke statistikkene riktig, er det mange keepere som har mange søvnløse net-

stælige måten å drive butikk på uten å vinne annet enn hyppige besøk hos det lokale kemnerkontoret. Får i hvert fall håpe de klarer å skrape sammen nok gryn til én rekke. Tross alt bedre enn walkover. Her vinner vi nok «slaget» ganske greit både på tribunen og nede på isen...

Som de lærde tidligere har påpekt har alle kun én fiende (oss), mens vi hater alle!!!

Sparta kan nok bli farlige. Med supporterere som iherdig maner til kamp gjennom å banke vettet ut av en stor, stygg tromme (i stedet for å synge?), er det lite som tyder på at spillerne tør annet enn å henge med i toppen.

Stavanger tar også sikte på å være med. Kjedelig lag, null sjel og ikke et eneste lokalt talent. Nei, da får heller oljemillioner fra de finske skoger gjøre susen. Det er vanskelig å ta dette laget helt på alvor med en trener som synes det bare er sunt å tape en hockeykamp i ny og ne. Feil Gunnar! Det er bedre å vinne!

Godt og vel 20 år skulle det ta før Petter Thoresen omsider fant noen som kunne være barnevakt for begge de ufordragelige sønnene sine. I kombinasjon med barnefri og utallige turer fra Hamar til Oslo uten noen form for suksess, har Petter trukket seg stille tilbake til det han kan best, nemlig å mure piper. Der oppe er det forresten helt greit å bare forlate skuta når den er på vei ned. Eller... halve laget byttet bare båt da. Tenk å søke sportslige utfordringer hos en middelmådig DANSK klubb? I dalstrøka innafør er ikke tingenes tilstand helt på topp om dagen. Som om de noen gang har vært det...

I fjor holdt pappaguttene fra Asker på å feige ut bare fordi de kom til sluttspillet. Hadde de bretta ned skjortekragen og brukt litt mindre tid på golf, ville Frisk skjont at sluttspillet ikke er farlig. Det er faktisk det alt dreier seg om!

Eneste positive med Frisk er at det er kort vei hjem etter å ha knust dem!

Comet praktiserer også denne merkelige skikken som ser ut til å være ganske vanlig i Østfold. De tar med seg haugevis av daukjøtt hjem fra Svinnesund. I Halden lukter det dessuten så fjøs at Ole l'Dole gledelig strør om seg med daler for at vi i det hele tatt skal gidde bussturen dit for å hente tre poeng.

Smurfene fra Groruddalen overpresterte i fjor akkurat nok til ikke å rykke ned dit de hører hjemme. Alle de 18 ihuga supporterne deres kan jo selvfølgelig ha hatt en finger med i spillet, men det dreier seg nok heller om flaks. Setter man dette i perspektiv er ikke 18 så galt faktisk. Ullevål rommer en god del mer folk enn

Forum, men allikevel er det vel omtrent like mange som mener de holder med Fotball Clubben Lyn. Furuset blir nok ikke annet enn en lekekamerat i år heller.

Hva har så gulvleggerne fra enden av Mjøsa og bartefolket enda lenger fra allfarveg til felles? Jo, her er svaret enkelt! Selvfølgelig har Geir vært her og viftet med nøkkelen sin. Riktig nok skal han ikke ha skylden for å ha trent TIK, men han hadde garantert egen nøkkel! Her vanker det gratispoeng (vel og merke hvis lisensene ikke blir brent) og et lite stykke laaaaang buss-tur ut til bygdenorge.

Det eneste som kan stoppe oss fra å ta bølge nummer 26 må være at gutta blir vettaskremte av trommene til Sparta, at en viss Myhre sni-

ker seg bakveien inn i trenerstaben, pølse-i-vaf-fel-forgiftning i Fredrikstad eller at spillerbus-sen må gi opp kampen mot gjørmete jorder på vei til Hamar.

Det finnes ingen unnskyldinger for å melde avbud når Enga kjører show! Skal du male hunden, kan dette vente til våren. Hotel Cæsar går alltid (dessverre) i reprise og skal du spise romantisk middag med dama, kan dere like gjerne nyte deilige wienere og pappkrusbrus på Jordal...

Vel møtt hockeyvenner!

2 x GULL!

Sesongen som var vant vi alt som kunne vinnes og vi pissa på Storhamar i hele seriespillet. Det kunne med andre ord ikke gått bedre. Før sesongen visste vi veldig lite om laget. Vi hadde mange unge nye spillere og vi hadde en ny trener.

Shampo visste alle med et snev av hockeyinteresse hvem var. Han hadde jo vært konge både i Norge og i Sverige. I tillegg hadde han vært over dammen og leika med de store gutta i NHL. Heller ikke der gjorde han skam på seg selv. Å komme fra lille Norge og sette så store spor etter seg i hockeyverden er stort. Derfor er det heller ingen tvil om at han er den største norske hockeyspilleren gjennom tidene.

Tidene forandres og nå skulle han prøve seg som trener. Etter et år som assistent for Stubben var han klar til å bli høvding selv. Faktoren god spiller, god trener går ikke alltid opp. Selv om det var knytta enorme forventninger til ham viste han hva han duger til. Spillerstallen Shampo hadde i sin første sesong besto av mange unge talenter samt noen litt mindre unge ringrever.

Med mange uskrevne blad var vi ikke blant dem som ropte høyest før sesongstart. Klubben selv uttalte at dem ikke helt visste hvor dem sto og at målet var å komme seg til sluttspillet og bite fra seg så godt dem kunne der. Dette gjorde også at vi supportere blei litt skeptiske. Det var mange nye tryner og en litt pysete målsetning sett fra Engas side.

I hockey er vi Storebror. Det er vi som skal reise rundt og herje med alle de små skøytebønda i detta landet. Vi er store, vi er best og vi er tøffe i kjeften. Vi hater alle, alle hater oss. Det er det som er Enga.

Sesongen kom i gang og selvfølgelig herja vi med alt og alle. De nye ukjente unggutta blei raskt helter for oss på tribunen der dem jobba ræva av seg og trilla rundt med alle de selvutnevnte småkongene fra Bygde-Norge. Den ene etter den andre viste seg frem som kommende stjerner. Bak hadde vi en enorm Lars Erik Lund som gjorde sin beste sesong noen gang. Han blei supplert av to backer fra Canada og en keeper fra Sverige som alle var i norsk toppklasse. Jo da, gutta gjorde skam på klubbens ord om at vi måtte se an litt om hvordan det gikk, for dem viste med en gang at for Enga så er det bare seier og gull som gjelder.

Klubben kom med ny målsetning om to ganger gull og på tribunen bare gliste vi mens vi så iskrigerene våre holde leikestue med de besøkende fra Utkant-Norge. Vi har alltid vært og vil alltid værre konger av norsk hockey. Etter å ha pissa på Storhamar og henta hjem seriegullet var det klart for det som virkelig betyr noe, nemlig bøtta.

Etter å ha feid Furuset av banen, blei det litt nerver mot Sparta før vi igjen pissa på Storhamar. Vi hadde et lite arbeidsuhell i siloen på Hamar, ellers

var vi totalt overlegene. Bønda sto igjen med tårer i barten, mens vi feira nok en Kongepokal.

Nå er det snart klart for en ny sesong og ballet åpner hjemme mot Stjernen torsdag 13. september klokka 20.00. Før denna sesongen har vi mista mange kjente navn, men det har også kommet inn en del nytt.

Spillere som har forlatt oss er Vegard Barlie, Tommy Marthinsen og Alex Nervik som har lagt opp. Tommy Lund og Christopher Thygesen har gått til Furuset, mens Bjørn Bjurling har åkt hem til Sverige. Chartier og Mathis Olimb har begge gått til Ausburg Panthers, mens klubben ikke har kommet til enighet med Regan Kelly om en ny kontrakt. Det er ikke til å lure på at i disse navna ligger det mye hockeykunnskap, men vi har også fått inn en del nytt blod.

Johnny Brun og Cato «Kokos» Cocozza kommer fra Slips Asker. I Furuset hadde dem én bra back i fjor. Han het Christopher Henriksen og blir selvfølgelig å finne på Jordal neste år. Noe import blir det også i år. Scott Stirling fra USA skal vokte buret og den canadiske forwarden Evan Cheverie kommer inn som erstatning for Mathis Olimb.

Å hente folk fra USA og Canada er alltid litt risky business. Du vet aldri helt hva du får før dem står der på isen rett før sesongstart. Vi har som regel vært heldige med det vi har henta før og vi får håpe klubben har gjort såpass bra forarbeid at det ikke blir noe problem denna gangen heller.

En som også er tilbake for fullt detta året er Kenneth Larsen. Larsen var ute med skade i nesten hele fjor og kom tilbake til sluttspillet. Da blei han likeså godt poengkonge for oss, så det er ikke tvil om at vi vil ha god nytte av han fra start. De unge lovende fra i fjor har blitt ett år eldre så derfor blir det også forventa at dem skal heve seg et hakk.

I år går det ikke an å komme med noen litt forsiktige mål fra starten av. Fra Klanen forventes det bare to ting, og det er to ganger gull. Det er klart det er litt hårete å si at bare gull er godt nok, men sånn er det å spille i Enga. Takler du ikke det må du finne deg et annet sted å gå på skøyter.

Vi er og blir storebror. Den største forskjellen på å spille i Enga og i andre klubber er at her forventes det at vi skal vinne hver eneste match. Enten det er borte eller hjemme. Selvfølgelig lar ikke dette seg gjøre, men det skal likevel være målsetningen.

Torsdag 13. september klokka 20.00 starter krigen. Da skal Stjernen sendes hjem som slakt. Vel møtt til Jordal Amfi!

Marius Wivegh

TANGA RØR ^A/_S

Alt i rørarbeide!

Spesialpriser til klansmedlemmer!

Ring Roar på tlf: 90 10 57 40

Tlf: 67 06 10 95 • www.tanga.no

Ski- og fotball-klubben VIF?

Vålerenga Ski er i tillegg til å være den minste klubben under VIF-paraplyen i dag, sannsynligvis også den minst kjente. Men ski er faktisk en av de idrettene som var med helt fra starten i 1913, og Vålerenga har faktisk også litt å skryte av når det gjelder både langrenn, hopp og slalåm. Gullalderen var mellom 1926 og 1935, da VIF vant ikke mindre enn 238 premier i krets-, distrikts- og landsrenn. Henry «Tippen» Johansen var blant dem som gjorde seg bemerket som skihopper.

I klubbens tidlige dager var det helt vanlig å spenne på seg skia nærmest utafor døra på Vålerenga, og gå tur over Bryn til for eksempel Ulsrud og videre inn i Østmarka. Etterhvert som Oslo vokste seg større rundt det som opprinnelig var en utkantbydel, ble ski en mindre innlysende aktivitet for Vålerenga-ungdommen. Moderne vinteridretter som bandy og ishockey dukket også opp som konkurranter. En siste oppblomstring kom på begynnelsen av 50-tallet, da var det hovedsakelig slalåm som var populært. I tillegg deltok flere hundre barn på VIFs skiskole på Etterstad hvert år.

Fra midten av 50-tallet gikk interessen for skiidrett nedover i de fleste byer i Norge. «Hva ungdommen driver med i sin fritid er ikke godt å vite, men lenger innover i marka er den i hvert fall ikke å se», sukket William Winther da VIFs første 50 år skulle beskrives i bokform i 1963. Til slutt ble skiavdelingen lagt ned i 1971, og det skulle ta over 30 år før blant andre sønnen hans stablet en ny skiklubb på beina igjen.

Ove Bengt Berg var skioppmann på 60-tallet, og i forbindelse med 90-årsjubileet til VIF begynte han å ergre seg over at den gamle storheten Vålerenga Ski var borte. Sammen med Kjell Winther tok han initiativ til å etablere skiavdelinga igjen. I dag har Vålerenga Ski drøye 20

aktive medlemmer. De fleste godt voksne menn, men to damer er også med. Fokus ligger på deltakelse i turrenn, og gjengen deltar i Vasaloppet, Grenaderen og Birkebeinern. De mest meritterte utøverne i Vålerenga Ski i dag er Kjell Winther med 36 merker i Birkebeinern og Trond Ingebretsen (mannen bak «Vålerenga Kjerke») med 20 merker.

- **Skiinteresserte klansmedlemmer** er hjertlig velkomne, både som aktive konkurranse-deltakere og til å bidra med det administrative, forteller Ove. Hans største skiprestasjon

← Jobbsjansen på ski.

Av: Ida Dørum
Foto: Ove Bengt Berg

→ Kapp Verde-løperen Freddy dos Santos, også kjent fra boy-bandet The Players (her i rød lue), i fint driv.

↑ Vålerenga Ski.

§ 1. Vålerengens Fotboldklub er nu gaaet over til at blive idrætsforening, efter vedtagelse paa en extraordinær generalforsamling, avholdt 29. juli 1913. Formaalet skal være at arbejde for saavel ski-idræten som fotboldens fremgang paa Vålerengen. Fri-idrættens forskjellige øvelser og brydning skal dyrkes hvor der findes høve til det og konkurranser i disse sidstnævnte idrætsgrener avholdes mindst en gang om aaret. Foreningen skal bære navnet: «Idrætsforeningen Spring».

- Fra de originale vedtektene til VIF, den gang Spring

i dette århundret er forøvrig at han slo Gunde Svan med to timer i Vasaloppet i 2004.

Vålerenga Ski har fått laget en egen skidress i klubb-farger som brukes når de stiller i konkurranser. Økonomien i avdelinga er ryddig, men begrenset. Alle utgifter til startkontingenter og lignende dekkes av medlemmene selv. Derfor er også Vålerenga Ski skeptiske til forslaget om å redusere kontingenten til 200 kroner, og gi rabatt på 50 kroner til de som også er medlem av Klanen, som det har vært foreslått fra Vålerenga Fotball og Klanen.

- Det tror jeg vi rett og slett ikke har råd til med så få medlemmer som vi har nå. Vi må betale avgifter til både skikretsen og til VIF, og etter det har vi så å si ikke penger igjen.

De to siste åra har Vålerenga Ski arrangert skiuke i samarbeid med Vålerenga skole. Skigrupper har fått Oslo kommune til å maskinpreparere løyper i Vålerengaparken siste uka før vinterferien. I alle gymtimer hele uka står skigåing på

programmet. De som ikke har egne ski får låne utstyr gjennom Friluftssenteret i Gamle Oslo.

- Dette er jo akkurat det Skiforeninga skal stå for, forteller en entusiastisk Ove. - Den heter jo egentlig Foreningen til Ski-idrettens Fremme, og dette er så absolutt til langrennsidrettens fremme. Unga står i kø i det det ringer ut, for å få skiutstyret og sette i gang. Mange gleder seg til dette hele året. Skikretsen er også veldig positiv til at noen forsøker å gjøre noe for langrennsporten i Oslo indre øst.

- Men vi er jo tross alt en idrettsforening med konkurransedeltakelse som mål, så målet må være å få liv i dette igjen, så vi får en Vålerengutt eller -jente som OL-vinner i 2018!

Første skritt på veien til 2018-OL (i eksotiske Tromsø?) tas 11. september. Da er det et første rekrutteringsmøte på Vålerenga skole i skoletida, med besøk fra Odd Bjørn Hjelmeset. Til høsten blir det trening på skolen og i parken hver torsdag. Dette tiltaket er for tenåringer

Noen av VIFs skimeritter

1927-31: Ole B. Andersen vinner Holmenkollrennets seniorklasse 5 år på rad, en bedrift fortsatt ingen hopper har gjentatt.

1932: Kaptein Johan Skau, tidligere gymlærer på Vålerenga skole og VIFs første æresmedlem er en sentral aktør når traseen for Birkebeinerrennet legges opp.

1932: Trygve Beisvåg vinner det første Birkebeinerrennet (153 stilte til start).

1936: Bergljot Føien vinner utforklassen og tar 4. plass i slalåm i Oslo Skikrets' aller første kretsrenn for damer.

1938: Henry «Tippen» Johansen mottar Egebergs Ærespris for sine meritter i fotball og ski.

1948: Una Ingvaldsen og Turid Wennerstrøm oslomes-tere i slalåm.

1952: Dameavdelingen vinner tre klasser i oslomes-skapet i slalåm.

og yngre, foreløpig tilbyr ikke Vålerenga Ski organsiert fellestrening for voksne. Mer detaljert info om treningstilbudet kan man finne på hjemmesidene til Vålerenga Ski.

Til slutt må vi spørre om Vålerenga Ski trenger skisupportere?

- Nei, vi trenger vel ikke supportere sånn som i fotballen, men vi vil gjerne ha aktive støtte-spillere. Hvis Klanen for eksempel kunne hjelpe oss med å arrangere klubbmesterskap for hele klubben og Klanen, så hadde det vært kjempeflott!

Hjemmeside for Vålerenga Ski: www.vif-ski.no

Mikkel myser på andre supportere

I denne spalten skal det fortelles om ting andre supporterklubber gjør som vi i hele Norges Klanen ler av. Ja Klanen ja.... Jeg har alltid vært svak for det meste, men ikke alt. Det dumper som regel ned en fanzine eller medlemsblekke i postkassa mi. En av de supporterklubbene som gjør mest for penger er vel Plankehaugen. De har hjulpet Raymond med å bygge hus, kanskje ikke så rart ettersom Østfold er det stedet hvor flest driver dank. Eneste misunnelige er Kråkevingen, men de pussa opp campingvogna til Rune Tangen på Larkollen.

De har bevilget alt for mange tusen spenn til bruk av en hest. Hallo?? Det er ikke Håndballens Venner vi snakker om, men fotballsupportere som bruker penger på hest og syns alt er ille bra. Men penger er tydeligvis et problem for Plankehaugen. Så ille er det at fredag 29. og lørdag 30. juni så har de kjøpt dognad hos Dressmann Stortorget i Plankebyen. Da disker de opp med gratis kaffe og vafler. Lørdag spiller supporterkorpsset, hva nå det er. Av alt du handler så går 30 prosent til Plankehaugen. Så det er bare å bruke opp feriepengene nå på moteriktige klær som alle snur seg etter.

Klær skal man ikke kodd med og undertegnede er ingen Per Spook, men å velge Dressmann da. Passer den helgen dårlig så kan du melde deg på kosetur fredag 27. juli med Strømstad-ferja. Full pakke for 250 spenn og det berømte supporterkorpsset og trubadurer spiller. Overskuddet går til Lange Flate Ballær # 3 som skal handle om Plankehaugen. Hesten som kommer til å bli hestepølse før de tjener penger på den, skal ha prøveløp på Momarken i løpet av høsten.....

Kan du ikke noe av dette så ikke vær lei deg. Jeg trodde VikingHordene nådde lavnivå for et par år siden, da de på hjemturen fra Vålerenga-Viking på en lørdagskveld hadde valget mellom Badeland på bondelandet eller feste i Tigerstaden. Siddiser fra Egersund og Sandnes valgte badeland. Det er selvsagt viktigere å være rein på kroppen.

Så lenge det finnes supporterklubber som glemmer å stifte medlemsblekke, skriver teite ting som resten av Fotball-Norge ler av osv. så kommer denne spalten til å leve. Og tro meg, hvis man graver lenge nok finner man mange flau/morsomme historier rundt omkring. Jeg tviler på at jeg har greid å erte på meg noen folk, man skjønner rett og slett ikke bedre....

Fest er best, men uten hest, eller hva Plankehaugen??

Mikkel K

SKAL DU
FORNYE, FORBEDRE,
SKIFTE UT, REHABILITERE,
RESTAURERE, OPPGRADERE,
REPARERE, ERSTATTE, TILPASSE,
FRISKE OPP, JUSTERE, KORRIGERE,
BEDRE, PERFEKTURERE, UTBEDRE,
RAFFINERE, RENNOVERE, BØTE,
EMENDERE, GJENOPPRETTE,
IMPLEMENTERE, LAPPE,
KONSOLIDERE, STELLE,
OVERHALE, VØLE,
GJENOPPRETTE
PUSSE OPP.
HAR DU EN
DRØM? OG
TRENGER
STRØM

SOM MEDLEM
AV KLANEN FÅR
DU 10% RABATT
KONTAKT OSS

St. Halvard Elektro AS

Tlf. 954 04 204

Mail: rune@sthalvard.no

Autorisert EL. installatør. St.Halvardsgate 23, 0192 Oslo

Klanen trenger deg!

Det er fortsatt nesten et halvt år igjen til årsmøtet og valg av nytt styre, men valgkomiteen er allerede i gang med jobben.

Valgkomiteen har som oppgave å legge fram en innstilling til årsmøtet, det vil si et forslag til et nytt styre. Dette gjøres på bakgrunn av forslag og innspill fra medlemmer og samtaler med mulige kandidater. Det er mulig å stille motkandidater til de kandidatene som innstilles, men det beste er om valgkomiteen kjenner til alle potensielle kandidater på forhånd, og kan gjøre sin innstilling basert på tips fra forskjellige miljøer i Klanen.

Etter vedtektsendringene på forrige årsmøte velges nå styremedlemmene for en toårsperiode. Det betyr at halve styret byttes ut hvert år. På årsmøtet i 2008 er det to faste styremedlemmer og ett varamedlem som kan byttes ut. Disse medlemmene kan selvfølgelig velge å stille til valg på nytt, men vi ønsker oss uansett flest mulig gode kandidater å velge i.

Kontakt valgkomiteen hvis du er eller kjenner noen som:

- **Elsker VIF**, og ser kampene oftere tribunen enn fra lenestolen og barkrakken.
- **Er engasjert** i supporterkultur og mener mye om hva Klanen er og bør være.
- **Har allsidige** egenskaper og er klar for å gjøre varierte oppgaver i styret.
- **Har kapasitet** til å gjøre en omfattende, ulønnet, frivillig innsats over en periode på to år.

Erfaring fra organisasjonsarbeid eller fra relevant jobberfaring kan være et pluss, men er ikke noe krav.

Styret består nå av bare fem faste medlemmer, og det gjør at styremedlemmer må regne med å ta i et tak på flere forskjellige områder. Arbeidsmengden for de faste styremedlemmene er ganske stor. Man må regne med å bruke minst et dagsverk i snitt hver uke på styrearbeid, men dette fordeler seg ganske ujevnt over året.

Varamedlemmer må bare stille på styremøter når noen av de faste medlemmene ikke kan, men må også regne med noen løpende arbeidsoppgaver, i tillegg til at de må holde seg orientert om styrets arbeid.

Til gjengjeld får du muligheten til å påvirke hvordan Klanen framstår i media, hvordan klubb og Klan samarbeider og hvordan Klanen skal utvikle seg som supporterklubb. Man kan ta med seg mange nyttige erfaringer fra jobben som styremedlem.

Vær oppmerksom på at en del av arbeidsoppgavene som tidligere ble utført av styret nå er delegert ut til arbeidsgrupper. Dersom du først og fremst ønsker å gjøre en praktisk jobb, og ikke er så interessert i planlegging og strategi, kan det hende at du har lyst til å engasjere deg i en av gruppene i stedet for i styret. Arbeidsgruppene kan også være en måte å involvere seg for å bli kjent med hvordan Klanen fungerer, og på sikt gjøre en innsats i styret. I forrige nummer av Klansropet står det beskrevet hva arbeidsgruppene ansvarsområder er. Du finner også info på http://www.klanen.no/styret/arbeidsgrupper_2007

Kandidater kan melde seg (eller anbefales) på e-post til valg@klanen.no. Beskriv hva som gjør kandidaten egnet, og hva han eller hun har av relevant erfaring. Det er selvfølgelig også mulig å ta kontakt med medlemmene i valgkomiteen hvis dere møter på oss, men vi vil gjerne at dere også sender dette skriftlig i etterkant, så vi er sikre på at ingen kandidater blir glemt. Vi kommer til å sende en bekreftelse på at e-post om kandidater er mottatt. Får du ikke den i løpet av et par dager, så ta kontakt igjen.

Ta også gjerne kontakt dersom dere lurer på noe rundt styrevalg i Klanen.

Valgkomiteen fram mot årsmøtet i 2008 består av: Mikkel Kjelstrup, Stephan Konupek og Ida Dorum.

Utdrag fra Klanens vedtekter

(fullstendige vedtekter finner du på http://www.klanen.no/styret/vedtekter_for_klanen)

14. Tid og innkalling [Årsmøte]

Årsmøtet holdes innen utgangen av mars hvert år. Styret avgjør tid og sted. Medlemmene skal innkalles senest tre uker før møtet. Sakspapirer vil bli tilgjengelig for medlemmene på web senest en uke før årsmøtet.

Årsmøtet skal behandle valg av styre, valgkomité og andre tillitspersoner, årsmelding, budsjett, regnskap, medlemskontingent og vedtekter.

15. Valgkomité

Valgkomiteen velges av årsmøtet etter innstilling fra det avtroppende styret. Valgkomiteen skal bestå av minst tre medlemmer.

16. Stemmerett

Medlemmer som har betalt medlemsavgiften for det året årsmøtet holdes har stemmerett. Stemmeretten er personlig og medlemsbevis må framvises ved inngangen.

Styret

19. Organisering

- Styret er et ulønnet arbeidende styre, og består av 5 medlemmer og 2 varamedlemmer som årsmøtet velger. Varamedlemmer møter kun når styret ikke er fulltallig. Styremedlemmer velges for to år av gangen, slik at ikke hele styret er på valg hvert år. På annenhvort årsmøte velges hhv. 2 eller 3 styremedlemmer og ett varamedlem.
- Styret konstituerer seg selv, og kan velge flat struktur.
- Styret skal opprette arbeidslag for bestemte formål. Medlemmene av slike lag er underlagt styret, og lagledere utpekes av styret. Laglederne rapporterer til styret og innkalles til styremøter ved behov, men har ikke stemmerett på styremøter.

Årets russetur...

De to siste årene har Klanen subsidiert flere turer, ofte kjent som «årets tur». Dessverre, etter vår mening, med heller labert resultat.

Da tenker vi ikke på antallet som faktisk drar, som resultat av at turen sponses med x antall kroner, men på det faktum at det virker som en del mennesker tar disse turene som en fest/fri fra kone/barn etc. Noe det strengt tatt ikke bør være.

Grunnen til at Klanen sponser disse turene, er faktisk for å sørge for at f.eks. studenter eller andre med litt færre kroner for hånden kanskje kommer seg dit vi skal, for å støtte klubben i våre hjerter. Og for å sørge for at støtten vår på stadion er enda mer massiv enn hva den muligens ellers hadde vært.

Ikke for å gi folk en unnskyldning til å drikke seg fra sansene så til de grader at man egentlig ikke har noe på stadion å gjøre i det hele tatt.

Det er ikke noe problem at folk er på fylla, eller har tatt seg noen øl. Ofte er sangstemmen vesentlig mer til stede eller terskelen for å være med på det som blir starta lavere etter et par forfriskende kalde.

Det er heller ikke noe problem at noen få prosent står i sin egen verden og lengter etter å få seg noe mer å drikke på, eller er såpass drita at det er mer spennende å fikle med håret til personen foran, eller trenger hjelp til å stå oppreist, eller sliter med å få i seg restene av polsa man kjøpte for en halvtime siden... Stå deg på sida i så fall.

Shit happens, er'u gutt, så er'u gutt. Som en vis mann sa en gang i tida: Når det ikke er snakk om få prosenter, men om såpass betydelige deler av tribunen vår, slik at det går utover stemninga og den støtten som vi faktisk er der for å gi, da må vi gjøre noe.

Derfor vil det i framtida ikke bli sponset noen turer hvor det åpenbart kommer til å reise mange. Dvs. at mandagskamper (torsdag for den saks skyld) og andre borteturer hvor det ligger i kortene at vi kommer til å bli få, kommer til å bli sponset for å forsøke å unngå den meget uheldige russefaktoren som man bl.a. kunne oppleve i Ålesund...

Turgruppa

I Vålerengas tjeneste

Gratis annonsetjeneste for alle gode formål som har med Vålerenga å gjøre.
Ta kontakt dersom du vil være med.

FanzineZentralen

Lyst til å kjøpe fanziner?
Gå inn på <http://www.stangut.no/shop/> eller
kontakt mikkel på kjelstrup.mikkel@gmail.com

Din annonse her...

www.ultras.no

www.klanen.no

Vålerenga Historielag
www.valerenga.org

Vil du bli KOT- vakt?

KOT-gruppa vil gjerne ha flere med på laget.
Send en mail til styret@klanen.no hvis du er interes-
sert i å stille opp. KOT-gruppas oppdrag er å stille opp på
både hjemme- og bortekamper, der oppgavene er alt fra
å svare på spørsmål til å ta vare på barn som leiter etter
foreldrene sine. I tillegg sørger KOT for det interne vakt-
holdet i Klanen. Bidra for dine egne – ta kontakt i dag!

Har du lyst til å bidra aktivt
i Klanen?

dugnad@klanen.no

I Vålerengas tjeneste

Gratis annonsetjeneste for alle gode formål som har med Vålerenga å gjøre.
Ta kontakt dersom du vil være med.

Greverudbussen
Kjører fra Chaplin Pub på Greverudsenteret i Opegård kommune
Vi kjører til alle hjemmekamper og de fleste bortekamper.
Gå inn på www.greverudbussen.no for påmelding og mere info.

BOHEMBUSSEN
www.bohembussen.no

VÅLERENGA **ISHOCKEY**
get **LIGAMESTER 2006/2007**

BOHEMIEN

ARBEIDERGATA – OSLO

EngaTifo mister snart lokalene sine!

Vil du se flere slike flotte arrangementer som dette (fra hjemmekampen mot Brann i år) trenger vi hjelp.

Har du tilgang på et stort og flott lokale som tifograppa kan benytte, send en e-post til tifo@klanen.no.

Vi har råd til å betale noe husleie, men ikke mye.

STADIONSÅKEN

Kanskje historiens viktigste vorspiel!

Når: I forbindelse med hjemmekampen mot Start, søndag 2. september

Hvor: I Vallhall fra kl. 13.00

Utspørring og paneldebatt fra kl 15.30

Busser til stadion kl 16.45

Hvorfor: Klubben i samarbeid med Klanen inviterer representanter fra alle de politiske partiene i Oslo til utspørring og en siste klargjøring av det endelige og fullstendige standpunktet de egentlig har i stadionsaken.

Vi bør være minimum 2000. Still opp!
Dette er kanskje det viktigste som skjer for klubben på 95 år!

Det serveres selvfølgelig leskedrikk og se ikke bort fra at vi også greier å trylle fram en cd-spiller.

Klansstyret